

Den eneste vej ud af tragedien: Organiser!

Den 7. november 2023 (EIRNS) – Når der sker omfattende ondskab, som traumatiserer dem der gennemlever den, er der ingen lov der påbyder, at man begår mere ondskab til gengæld. Der er dog en lov, tragediens lov, som baner vejen for dødsmerkede civilisationer – civilisationer, som ikke formår at finde en menneskelig løsning på en ellers forudbestemt skæbne. Den løsning – den idé – er hvad der bydende nødvendigt må opdages, hvis verden skal overleve.

I øjeblikket er udsigterne dystre. Militære udstationeringer i og omkring Israel-Palæstina er stigende. Det amerikanske udenrigsministerium har meddelt, at en ubåd af Ohio-klassen er på vej til den amerikanske centralkommando, og den er sandsynligvis allerede på vej til det østlige Middelhav – sammen med sine 154 Tomahawk-krydsermissiler. Iran, Jordan, Tyrkiet og stort set alle andre nationer i regionen har advaret USA om ikke at risikere en yderligere optrapning, opfordringer, som indtil videre er blevet overhørt.

I selve konflikten ser det i stigende grad ud til, at en etnisk udrensning er på vej. Israel fortsætter med at optrappe sine operationer mod hovedsageligt civile mål uden det mindste tegn på at stoppe, samtidig med at civile opfordres til at flygte ind i Egypten. Netanyahu har nu indrømmet, at Israel ikke vil forlade Gaza efter krigen, men planlægger at blive der "på ubestemt tid". En minister havde endda den frækhed at foreslå at smide en atombombe over Gaza som "en mulighed", der var værd at overveje. Vil der være nogen mennesker tilbage i Gaza, når dette er overstået, eller er den fred, som Israel søger, "gravens fred"?

På samme tid vender USA det blinde øje til. Repræsentanter for regeringen fortsætter med at sno sig uden om de mest basale

spørgsmål om en våbenhvile, så der kan leveres humanitær hjælp, og hyklerisk fortier de sandheden om de uforholdsmæssigt mange drab på civile i forhold til Hamas-krigere. I stedet giver udstationeringen af mere og mere militær magt i regionen, mens udenrigsminister Blinken og andre kører PR-kampagner for at dæmpe det voksende ramaskrig, blot Israel beskeden: I kan fortsætte, der bliver ikke stillet spørgsmål.

Er det de højt besungne "vestlige demokratiske værdier", som ligger så berømte bag nutidens "frie" verden? Masken er fuldstændig røget af.

Det er tydeligt, at denne strategi ikke virker – folk stiller spørgsmål og kræver svar. En bevægelse er ved at vokse, som det kan ses i protester og andre aktioner, der bryder ud over hele verden, også i USA og Europa. Det rapporteres endda, at der er voksende uro inden for de styrende institutioner selv, såsom USA's udenrigsministerium, hvor et notat er blevet lækket, som kraftigt fordømmer den blinde billigelse af Israels overtrædelser af international lov. Spændingerne er sandsynligvis mere omfattende, end der rapporteres om, og de vil kun øges, jo længere dette står på.

Ikke desto mindre er det indlysende spørgsmål: Hvorfor får dette lov til at ske? Og hvorfor er der ingen, der gør noget for at stoppe det, når der bliver begået så forfærdelige handlinger? Hvad gør man i sådan en situation, når alle veje synes lukkede, og de fleste ledere forekommer moralsk døde?

Når følelserne svulmer op, så stop op og overvej: Det er nemt at blive vred; det er nemt at stampe i gulvet og råbe slogans. Det er nemt, fordi det er planlagt, at man skal reagere på den måde – det er nemt, fordi det er tragisk.

Hvad der ikke er let er at ændre sig. Det, der ikke er let, er at tænke – men det er den eneste vej ud af dagens krise. Faktisk er det den eneste sande kraftfulde kilde i universet:

At tænke og at udnytte evnen til at få andre til at tænke.

Tag den smukke metafor, som lige nu finder sted i Afghanistan. En tredages konference er i gang med titlen: "At skabe det afghanske økonomiske mirakel", som har samlet et hold af eksperter med den mission at skabe "en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet". Der er blevet afholdt diskussioner og præsentationer om dette emne, herunder transport, energi, moderne landbrug, kredit og finansiering med mere. En deltager rapporterede, at der er en vældig optimisme blandt deltagerne og en stolthed over, at denne konference er afghansk finansieret, afghansk kontrolleret og til gavn for Afghanistan. Han understregede, at dette er et land, som har oplevet et halvt århundredes krige – og kolonialisme i endnu længere tid – og som nu beslutter sig for at tage sin fremtid i egne hænder. Det beslutter sig for at frigøre sig fra tragedien.

Hvad der kommer til at ske i Afghanistan, må tiden vise. Men tag det som en slags målestok, hvor man på trods af alt det, der er blevet gjort mod landet, har valgt en anden vej. Hvis denne nation kan finde en vej til en mere velstående fremtid, hvilken del af verden kan så ikke gøre det samme?

I en diskussion med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at hvis verden overlever den nuværende krise og ikke bryder ud i Tredje Verdenskrig, så vil Vesten have mistet al troværdighed på grund af det, den tillader at ske med Gaza. Derfor bør folk finde mod i, at denne beslutning fra Afghanistans ledelse peger i den retning, som flere nationer kan tage, når dette oligarkiske system kolliderer omkring os. Situationen kan bryde sammen når som helst, når mere af denne troværdighed går tabt, og vi bør mobilisere alle for fred og en ny orden blandt de suveræne nationer i verden.

Så bliv ikke fortvivlet, og bliv ikke apatisk. Vie jer selv til at skabe den form for gode, som må bringes ind i verden for at sikre, at dette onde aldrig sker igen.

Schiller Instituttet deltager i konference om Afghanistans økonomiske udvikling

Ikke korrekturlæst

Nov. 6, 2023 (EIRNS) – En banebrydende konference finder sted i denne uge i Kabul, Afghanistan, med det formål at hjælpe Afghanistan med at blive en del af det nye paradigme af nationer, der søger en smuk fremtid med samarbejde og økonomisk udvikling. Konferencen, der har titlen “Creating the Afghan Economic Miracle”, løber fra den 6.-8. november og har tiltrukket forskere og gæster fra hele Afghanistan såvel som fra andre dele af verden. Den afholdes af Ibn Sina Research and Development Center. Konferencens erklærede mål er: “at præsentere en omfattende plan for den økonomiske genopbygning af hele landet, med det mål at gøre Afghanistan til et mellemkomstland inden for en overskuelig fremtid.”

Rapporter fra konferencens første dag beretter, at omkring 500 gæster var til stede i auditoriet, mens yderligere 100 spredte sig ud på gangene. Xinhua rapporterer, at Afghanistans fungerende viceudenrigsminister for politiske anliggender, Sher Mohammad Abbas Stanekzai, indledte arrangementet og opfordrede afghanske og udenlandske virksomheder til at investere i det krigshærgede land og til, at afghanere, der bor i udlandet, “vender hjem og genopbygger deres land.”

En af toparrangørerne fortalte, at en almindelig kommentar, han fik fra deltagerne, var, at de nu havde en reel følelse af

håb for landets fremtid og udvikling. Deltagelsen var på et højt niveau, inklusive adskillige regeringsemedsmænd, såsom viceministre og vicepremierministeren. En deltager beskrev de første dages arbejde således: "Det har været utroligt informativt at tale med alle. Man får virkelig en fornemmelse af, at Afghanistan tager hånd om sin egen fremtid. Ingen finansiering til denne konference stammer fra udlandet."

En delegation fra Schiller Instituttet er blandt deltagerne, og de vil holde oplæg i løbet af tirsdag den 7. november med fokus på forskellige emner inden for den økonomiske genopbygning af landet.

Ibn Sina Research and Development Centre's pressemeddelelse fra den 6. november beskriver dette:

"Det er klart, at afhjælpning og efterfølgende eliminering af den humanitære krise skal være en prioritet. Men det er kun bæredygtigt, hvis der er et landsdækkende program for grundlæggende infrastruktur som transport, energi, vandforvaltning, kommunikation, uddannelse og sundhedspleje. Kun hvis disse basale ting er bygget i hele landet, kan produktivt landbrug og industri udvikles.

"For at nå dette mål vil konferencen præsentere den økonomiske plan kaldet 'Operation Ibn Sina: Det kommende økonomiske mirakel i Afghanistan,' som er blevet udarbejdet af Schiller Instituttets frivillige økonomer og givet til afghanske eksperter, der bor i udlandet og i Afghanistan, for at analysere og prioritere dens mål.

"Omdannelsen af Afghanistan til et stabilt, velstående land er også i alle landets naboers interesse, da Afghanistans geografiske placering gør det til et naturligt knudepunkt for en stor del af transporten og handelen mellem Centralasien, Sydasien og Sydvestasien. Integrationen af Afghanistan i Bælte & Vej Initiativets korridorer og infrastrukturprojekter er i hele Eurasiens interesse, såvel som i Afghanistans.

“Dette program og perspektiv er i traditionen fra en af Afghanistans største sønner, Ibn Sina, hvis far blev født i Balkh, i den nordlige del af landet, og som er en af de største læger og universelle tænkere nogensinde. Sikke en fremragende metafor for en rig og smuk fremtid for Afghanistan!”

Dialog i Danmark mellem Pakistans viceudenrigsminister H.E. Hina Rabbani Khar og Schiller Instituttets stifter og international formand Helga Zepp-LaRouche

Den 10. juni 2023 (EIRNS)-En 15-minutters dialog til offentlig omtale fandt sted i går mellem H.E. Hina Rabbani Khar, Pakistans viceudenrigsminister (Minister of State for Foreign Affairs) (siden april 2020), og Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og international formand af Schiller Instituttet, i anledning af minister Khars besøg i Danmark. Pakistans ambassade i Danmark havde inviteret Schiller Instituttet til en drøftelse med hende, hvori Helga Zepp-LaRouche deltog via Zoom. Til stede var også Tom Gillesberg, formand, og Michelle Rasmussen, viceformand for Schiller Instituttet i Danmark.

YouTube-videoen er tilgængelig her:
<https://youtu.be/4GtJMFd-T0c>

Følgende blev inkluderet i pressemeddelelsen udsendt af Pakistans udenrigsministerium:

“Viceudenrigsministeren talte med den danske afdeling af Schiller Instituttet om Pakistans tilgang til vigtige regionale og internationale forhold. Den internationale præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, deltog i samtalen via Zoom.”

Pressedækning: Pressemeddelelsen fra Pakistans udenrigsministerium vedrørende minister Khars rejse til Danmark og Finland, herunder hendes møde med Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet i Danmark, blev offentligt gjort af pakistanske medier, herunder The International News og The Nation, Dispatch News Desk, samt dækning i Radio Pakistan, The Business Reporter og Urdu Point, som udelukkende nævnte Schiller Instituttet i Danmark. Den blev også inkluderet i ministeriets RSS-feed og vist på Pakistans ambassades hjemmeside i Danmark og sandsynligvis på de andre ambassader rundt om i verden.

H.E. Hina Rabbani Khar er en ledende politiker i Pakistan, som har været udenrigsminister (2011-2013), finansminister (2008-2011) og økonomiminister (2003-2007) samt medlem af parlamentet. Hun repræsenterer Pakistan People's Party. Minister Khar fungerer som viceminister i udenrigsministeriet næst efter udenrigsministeren.

På udenrigsministeriets hjemmeside står der: “Hendes periode som udenrigsminister huskes bedst for det “regionale omdrejningspunkt” i Pakistans udenrigspolitik, hvor hun koncentrerede sig om at opbygge bånd til Pakistans nærmeste nabolande. Dette omfattede normaliseringen af handelsforbindelserne med Indien, og en politik der rakte ud til alle politiske partier og etniciteter i Afghanistan. Hendes tid inden for finans og økonomiske anliggender omfattede Pakistans bilaterale og multilaterale økonomiske diplomati.

“Hina Rabbani Khar dimitterede fra det prestigefyldte Lahore University of Management and Sciences med en kandidatgrad i økonomi og tog senere en mastergrad i ledelse fra University of Massachusetts i Amherst.”
(<https://mofa.gov.pk/minister-of-state/>)

Referat af mødet:

Dialogen i går begyndte med en kort introduktion af Helga Zepp-LaRouche, fremført af Michelle Rasmussen fra Schiller Instituttet i Danmark.

Minister Khar beskrev derefter nogle af de udfordringer, Pakistan står overfor midt i den nuværende verdenskrise. Her følger en sammenfatning af nogle vigtige punkter.

Ministeren fortalte, at hun gerne ville beskrive, hvordan “resten”, som ikke er en del af “Vesten”, anskuer situationen. “Hvordan er vi endt i en verden, hvor suveræne lande bliver adspurgte: “Hvilken side er du på?”” Vi er på vores egen pakistanske banehalvdel, hvor vi allierer os med det ene eller det andet land eller den ene eller den anden gruppe af lande i overensstemmelse med vores interesser og værdier. Det, der truer os nu, er, at vi siden 1945 har fået at vide, at vi skal have frihandel, fri bevægelighed for varer, investeringer, mennesker og information, og nu får vi besked på, at vi skal opføre barrierer.

Hvert land har lært sin egen lektie af, hvordan verdens beslutninger er blevet truffet. De to interventioner, som inkluderer den der har været i Afghanistan i 40 år, har været meget bekostelige. Kameraerne bevæger sig væk, men kaos er stadig til stede. Nogle lande udtalte på FN’s Doha Afghanistan Forum, at de ikke havde fejlet – de havde haft succes med at indføre sanktioner og sikre, at de ikke havde adgang til deres reserver. Det betyder kvælning af en økonomi. Skal piger, der ikke kan gå i skole, heller ikke have mad? Er det vores reaktion på et regime, vi ikke kan lide?

Pakistan er udfordret med hensyn til at brødføde og uddanne egne børn, øge BNP og håndtere de katastrofale hændelser, som klimaforandringerne fører med sig. COVID og klimaforandringerne afslørede, at vi ikke kan sikre os selv inden for vores grænser. Det er trist og en smule umodent, at vi på et tidspunkt, hvor vi burde forberede regler for kunstig intelligens og klimaforandringer, har meget travlt med at opdele verden i stadig flere stykker.

Helga Zepp-LaRouche (omskrevet): Helga takkede indledningsvist ministeren for muligheden for at tale med hende. Jeg er dybt bekymret over faren for verdenskrig, som er meget overhængende med kombinationen af Ukraine-krisen og forsøget på at etablere et Globalt NATO. Men jeg ønsker ikke udelukkende at fokusere på det.

Samtidig har vi et utroligt potentiale, fordi Den alliancefrie Bevægelse, som var mere eller mindre ude af drift – jeg kan nævne, at min mand, Lyndon LaRouche, udviklede Den Internationale Udviklingsbank i 1976, og vi førte samtaler med disse lande, som praktisk talt vedtog forslaget på deres konference i Colombo, Sri Lanka. Det fungerede ikke på det tidspunkt, på trods af at størstedelen af verden ønskede en ny økonomisk orden. Lande blev destabiliseret – Indira Gandhi (Indien), fru Bandaranaike (Sri Lanka), Ali Bhuttos tragiske historie i Pakistan.

I de senere år, primært på grund af Bælte- og Vej-Initiativet (fra Kina) og potentialet for ægte økonomisk udvikling, som China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) i Pakistan, er der sket en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse og Bandung-ånden (byen i Indonesien, hvor bevægelsen blev stiftet) – at det er muligt at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle.

Det er et enormt potentiale, for hvis man udelukkende ser på verden fra det Globale Nord og konflikten med Rusland og Kina, ser det næsten håbløst ud. Hvis verden falder i to helt

adskilte blokke, er jeg enig med Dr. Mahathir fra Malaysia i, at det udgør faren for Tredje Verdenskrig.

Det Globale Syd, som repræsenterer størstedelen af menneskeheden, og hvor stemningen er optimistisk, hvilket ses af, at 30 lande har ansøgt om at blive medlemmer af BRICS, må fremstå med en meget tydeligere stemme. Som præsident Sukarno (Indonesien) og Nehru (Indien) sagde i Bandung, hvis der kommer en verdenskrig, vil den påvirke det Globale Syd lige så meget som Nord. Det giver det Globale Syd ret til at lade deres stemme høre.

Det er derfor, jeg har foreslået en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med ti principper, som jeg gerne vil gøre jer opmærksomme på, fordi det skal diskuteres.

På randen af tredje verdenskrig og sammenbruddet af den atlantiske verdens finansielle system er spørgsmålet, om vi, som den eneste kreative art vi kender, er i stand til at skabe en verdensorden for alle nationers overlevelse og udvikling?

Minister Khar: Jeg er fuldstændig enig med dig. Jeg har lige talt ved European Council on Foreign Relations, og jeg fik at vide, at min tale var meget forfriskende, selv om den bare skulle have været ganske almindelig. Mens du talte, skrev jeg ned, hvad jeg vil skrive en artikel om: Syd er det nye Nord. Vi minder resten af verden om de ting, vi har lært, og som vi ikke kommer til at glemme.

Jeg betragter det som konkurrence, der ændrer sig til konfrontation og derefter måske til konflikt. Og vi mangler samarbejde, som er fuldstændig udeladt. Det er næsten, som om man ikke kan samarbejde i verden, at den splittes i to.

Jeg vil læse de ti principper, og det vil virkelig være umagen værd for os at tilegne det, og sætte det ind i vores tænkning, og introducere det til Udenrigsministeriet. Og så er der "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen (Schiller Instituttets og EIR's specielrapporter)". Lad os holde

kontakten. Det, vi potentielt kan se på, er måske en lektion til vores udenrigstjenestes akademi, så vi er i stand til at formidle dette til en bredere kreds.

Afslutningsvis takkede Michelle Rasmussen minister Khar for at give os mulighed for at præsentere vores synspunkter og overrakte hende tre specialrapporter, The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge bind 1 og 2 og Extending the New Silk Road to the West Asia and Africa, som hun satte stor pris på. Minister Khar takkede derefter Helga Zepp-LaRouche og de to medlemmer af Schiller Instituttet fra Danmark.

**Mens Biden tager til Europa,
er spørgsmålet: “Hvad foregår
der i deres hoveder?”**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche**

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med “allierede” ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske “krigsforbrydelser” og atomkrig som en “mulig eventualitet” afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, “nul kapacitet” til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer

Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål? Som følge af optrapningen af sanktioneerne anslås det nu, at fødevareremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovning af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun

kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig

respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny

konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i

verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarerpriserne, i gødningspriserne og i energipriserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttet at disse initiativer strømlines i stedet for at konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af, at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at "tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Tale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvren "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne, for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social

akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han

havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatsjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlant-alliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

"Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne."

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i

Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod "selvmorderisk nationalisme".

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – "1999": Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrinson, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA,

Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel. Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab."

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan, begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5

milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan – den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de

første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den "regelbaserede orden". Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasisk landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sænk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalene for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere

Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgerkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomiske styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer

sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny "westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Trediveårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner, som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskehedens fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej

bliver til Verdenslandbroen”, en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den tilgængelige løsning på. (https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html) Og den skal definere de områder, hvor der er brug for et nødvendigt internationalt samarbejde, såsom den hurtigst mulige realisering af en ny økonomisk platform baseret på termonuklear fusionsenergi, for at opnå energi- og råvaresikkerhed for alle nationer. Den skal definere fredeligt samarbejde inden for rumforskning, rumfart og kolonisering af rummet.

Vi er den kreative art, og det er nu det rette tidspunkt i vores historie til at bevise det.

Et sidste punkt. Hvis man sammenligner den Westfalske Freds succes med Versailles-traktatens totale fiasko, som ikke tog hensyn til alle deltagende parters interesser, men blot udgjorde optakten til den næste verdenskrig, så burde det være indlysende, at princippet om alle nationers suverænitet, forenet af et højere mål om én menneskehed, skal opretholdes.

Vi bør derfor vende tilbage til ånden fra Berlinmurens fald, som kunne have været en “menneskehedens stjernestund” (på tysk eine Sternstunde der Menschheit), og potentialet i 2+4-aftalen, som ikke blot var en egentlig fredstraktat, der afsluttede efterkrigstiden og teoretisk set etablerede den tyske suverænitet, men som alle ved, er denne suverænitet som følge af den ovenfor beskrevne udvikling aldrig kommet til udtryk i tyskernes bevidsthed, hvor ordet “suverænitet”, i modsætning til Frankrig, hvor suverænisterne er i flertal, ikke engang er kendt af den gennemsnitlige borger i Tyskland. Det skal der også rettes op på og gøres noget ved.

Så lad os vende dette yderst farlige øjeblik til en chance for

at skabe en ny æra for menneskeheden. Lad os skabe en ægte "menneskehedens stjernestund", som er den udødelige art værdig, som vi er skabt til at være.

Mange tak.

Kunne Biden udløse et værre helvede for Ukraine, end han gjorde i Afghanistan

Den 14. februar (EIRNS) – Biden-regeringen, der fejlvurderede de reelle forhold i Afghanistan efter 20 års NATO-krig i landet, foretog en forhastet tilbagetrækning, og gik derefter i gang med at beslaglægge alle landets kontanter og straffe befolkningen med manglende fødevarer, lægehjælp og husly i vinterens mulm og mørke. Man meddelte ikke engang USA's NATO-"allierede", hvad man var i gang med. Det efterlader et ødelagt land.

Kan Bidens Hvide Hus nu få tilladelse til at forårsage en endnu værre katastrofe i Europa – endog en atomkatastrofe – i en konflikt, "Ukraine-krisen", som kan udløse en krig, der kan ødelægge selve menneskeheden? Biden-regeringens voksende vrede og aggressive bluff over for Rusland i forbindelse med Ukraine har bragt os tættere på en atomkrig, end vi nogensinde har været siden oktober 1962, hvor hele verden blev skræmt af Cuba-krisen.

En mulighed er, at Biden og hans skumle nationale sikkerhedsteam leder efter en sejr at sælge i hjemlandet ved at fortælle os, at Rusland vil invadere Ukraine i næste uge, i morgen, når som helst ... og så, når Rusland ikke invaderer,

forklare os at Bidens trussel om en knusende økonomisk afstraffelse stoppede Putin. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov erklærede i går på Twitter, at dette var det "udspekulerede skuespil". Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva Jack Matlock fremførte ideen i en klumme i dag, hvor han skrev på vegne af American Committee for U.S.-Russia Accord. Formand for Repræsentanternes Hus, Nancy, Pelosi antydede det på sin egen måde i søndagens "ABC This Week": "Hvis vi ikke truede med sanktioner og den slags, ville Putin med garanti invadere... Så hvis Rusland ikke invaderer, er det ikke fordi, han aldrig havde til hensigt at gøre det. Det er bare fordi, at sanktionerne virkede." [https://abcnews.go.com/Politics/week-transcript-13-22-speaker-nancy-pelosi-sen/story?id=82849151]

Men vi kan ikke forlade os på håbet om, at dette er politisk fup. Bidens Hvide Hus straffer Afghanistan på inkompetent vis, dog med hævngherrighed. Man ønsker at straffe Rusland og ødelægge dets økonomi. Højtstående embedsmænd i Det Hvide Hus udtrykte det på et baggrunds-pressemøde den 25. januar: Målet er at "ramme Putins strategiske ambitioner om at industrialisere sin økonomi ganske hårdt... underminere Putins ambitioner om at udøve indflydelse på verdensscenen". Embedsmændene svor: "Vi taler om at nægte Rusland såkaldte "downstream-produkter", der er afgørende for landets egne ambitioner, om at udvikle højteknologiske kapaciteter inden for rumfart og forsvar, lasere og sensorer, det maritime, AI, robotteknologi, kvanteteknologi osv... Og så, mens vi opbygger denne indsats med vores allierede og partnere, er vi villige til at samarbejde med ethvert land for at nægte Rusland materialer, som det har brug for til at udvide sin økonomi." [https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2022/01/25/background-press-call-by-senior-administration-officials-on-russia-ukraine-economic-deterrence-measures/]

Med dette formål vover Bidens hold – som havde "alt under kontrol" i Afghanistan – at udfordre den russiske præsident

Putin til at gå i krig. Det presser Ukraines præsident Zelinsky så hårdt, at han føler sig tvunget til at tilbagevise enhver prognose for en russisk invasion, som London og Washington kommer med.

Helga Zepp-LaRouche sagde i sin vidt udbredte analyse fra den 6. februar: "Vi er 100 sekunder før midnat på dommedags-uret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur". (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/02/07/100-seconds-to-midnight-on-the-nuclear-war-clock-we-need-a-new-security-architecture/>) To europæiske bankfolk opfordrede Frankrig til at blokere Ukraines optagelse i NATO og omgående forlade NATO's strategiske kommando, med det formål at stoppe marchen mod krig. Den tyske kansler Olaf Scholz tog til Ukraine i dag for at sige: "Spørgsmålet om [Ukraines] medlemskab af alliancen [NATO] er ikke på dagsordenen," så Rusland bør holde op med at bekymre sig om det. Men de NATO-våben, som USA hælder ind i og omkring Ukraine, er uden fortilfælde: Ukraines forsvarsminister indrømmer, at landet nu har langt flere anti-tankmissiler end russiske kampvognsmål.

Vi er alle nødt til at mobilisere os selv, ikke til at "se på og vente", som de fleste blev skræmt til at gøre i oktober 1962. Der er ingen John F. Kennedy her til at løse dette. Løsningen er at tilskynde til flere pauser, frem mod forhandlingerne og at angribe årsagen, nemlig truslen om et hyperinflationært sammenbrud, som Biden-administrationen og centralbanken, Federal Reserve, har udrettet så meget for at påføre sig selv og os. Vores næste D-dag er lørdag den 19. februar, Schiller Instituttets heldagskonference, med budskabet i Helga Zepp-LaRouches artikel fra den 6. februar: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur, en arkitektur baseret på økonomisk genopretning og udvikling. For at tilmelde dig konferencen og organisere andre:

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/100_seconds_to_midnight_02192022

Video: Samarbej med Kina. Det er ikke fjenden.

Interview med Li Xing, PhD, professor i udvikling og internationale relationer ved Aalborg Universitet

KØBENHAVN, 27. januar 2022 – Schiller Instituttet i Danmark har gennemført et vigtigt, timelangt videointerview med Li Xing, ph.d., professor i udvikling og internationale relationer ved Aalborg Universitet i Danmark. Li Xing er medlem af det samfundsvidenskabelige fakultet på Institut for Politik og Samfund og leder af forskningscentret for udvikling og internationale relationer. Han er oprindeligt fra Jiaxing nær Shanghai og arbejdede i Beijing, inden han kom til Danmark i 1988 for at tage sin kandidat- og ph.d.-grad.

Det omfattende interview dækker Kinas forbindelser med USA, Europa (USA–Kina-rivalisering), Rusland (Kina ville støtte Rusland, hvis det blev smidt ud af Swift-betalingsystemet), Europa og Afrika (Kinas udviklingsprogram er en hjælp for Europa i forbindelse med flygtningeproblemet), Latinamerika (Kina har fremmet den økonomiske udvikling i USA's baghave, mens USA har været fokuseret på krige og farverevolutioner), Afghanistan (med helhjertet støtte til Operation Ibn Sina) og andre udviklingslande.

Det omfatter også, hvad professor Li Xing ville sige til præsident Biden om forbindelserne med Kina, Xi Jinpings Davos-tale, Bælte- og Vej-Initiativet og Xinjiang-spørgsmålet. Han opfordrer USA og Europa til at samarbejde med Kina om deres respektive nødvendige infrastrukturudvikling, for at fremme udviklingen af de underudviklede lande og for at droppe den geopolitiske taber-strategi. Han slutter med at rose Schiller Instituttets udviklingsprogrammer for verden.

Interviewet, der blev foretaget af Michelle Rasmussen, vil blive transskriberet til offentliggørelse i EIR og er nu tilgængeligt på Schiller Instituttets YouTube-kanal i Danmark.

Here is a pdf version published in Executive Intelligence Review, Vol. 49, No. 5 (www.larouchepub.com/eiw). We encourage you to subscribe.:

Download (PDF, Unknown)

INTERVIEW

Professor Li Xing

Cooperate with China – It Is Not the Enemy

The following is an edited transcription of an interview with Prof. Li Xing, PhD, conducted on Jan. 26 by Michelle Rasmussen, Vice President of the Schiller Institute in Denmark. Dr. Li is a professor of Development and International Relations at the Department of Politics and Society, Faculty of Humanities and Social Sciences, Aalborg University. Li Xing was born in Jiaxing, China, near Shanghai. He earned his BA at the Guangzhou Institute of Foreign Languages. He came to Denmark from Beijing in 1988 for his MA and later completed his PhD studies at Aalborg University.

Subheads have been added. A video of the interview is available here . <https://youtu.be/rulmlczmaTE>

Michelle Rasmussen: Welcome, Professor Li Xing, thank you so much for allowing me to interview you.

Prof. Li Xing: Thank you too.

Michelle Rasmussen: Li Xing, as we speak, there is an overhanging threat of war between the United States and NATO against Russia and China, countries which the war faction in the West sees as a threat to the disintegrating, unipolar Anglo-American world dominance.

On the other hand, the Schiller Institute has led an international campaign to try to get the U.S. and Europe to cooperate with Russia and China to solve the great crises in the world, especially the pandemic, the financial and economic crises, the underdevelopment of the poor countries, and the cultural crisis in the West. Our international president, Helga Zepp-LaRouche, has stated that the U.S.-China relationship will be the most important relationship in the future.

You recently gave a lecture at the Danish Institute for International Studies about the U.S.-China rivalry. And you are a contributor to the book *The Telegram: A China Agenda for President Biden* by Sarwar Kashmiri, which was published in 2021 by the Foreign Policy Association in New York City. The book is composed of statements by the contributors of what each would say if they were granted a personal meeting with President Biden. What would your advice be to President Biden regarding China?

Advice to President Biden

Prof. Li Xing: Thank you for giving me this chance for this interview. If I had the chance to meet the President, I would say to him:

Hello, President Biden. I think that it is a pity that you didn't change Trump's China policy, especially regarding the

trade war and the tariff. We can see from the current situation that in the U.S., the shortages issue, the inflation issue, these are all connected with tariff issue. Many congressmen and senators are calling for the removal of the tariffs. So, I really think that the president should give second thoughts to continuing the trade war. Contrary to this, though, the data from 2020 and 2021 shows that the China-U.S. trade actually surged almost 30%, compared with early years. So, the trade war didn't work.

The second issue is the competition in the area of high technology areas, especially regarding the chip industry. I'd say to him:

Mr. President, the U.S. has the upper hand in that technology, and China has the largest market. I think that if the U.S. continues to use a technology sanction on Chinese chips, then the whole country and the whole nation will increase the investment on the chips. Once China has the technology, then the U.S. would both lose the market, and also lose the advantage in that technology.

So, this is the second issue, I think the president should give a thought to.

The third issue, which I think is a very touchy issue, is the Taiwan issue. I would really advise the President:

Mr. President, to play the Taiwan card needs caution, because Taiwan is the center of Chinese politics, in its historical memory, and the most important national project in the unification process. So, to play the Taiwan card really needs caution.

But still, I would also say to the President:

Mr. President, China and the U.S. have a lot of areas for cooperation. For example, climate change; for example, North Korea, Iran, Afghanistan; and last but not least, because

China has great technology and skill in terms of infrastructure, so you, Mr. President, should invite China to come to the U.S. and play a role in the U.S. infrastructure construction projects. That would be an ideal situation to promote bilateral relations.

Attitude of the U.S. Toward China

Michelle Rasmussen: In your statement in the book, *The Telegram*, you address whether the United States should consider China as an enemy or as rival. What would you say to the American people about the attitude that the United States should have towards China?

Prof. Li Xing: I don't think that the U.S. should regard China as an enemy, but as a rival. I think there is a truth in that because China is obviously a rival to the United States on many, many grounds, both in materials and also in ideation. Nevertheless, it is not an enemy. China and the U.S. have so many areas of cooperation as you point out, that this bilateral relationship is the most important bilateral relationship in the world. Were this relationship turned into an enemy relationship, it would be a disaster for the world.

Michelle Rasmussen: On January 17, Chinese President Xi Jinping addressed the World Economic Forum in Davos. What do you think is most important for people in the West to understand about his speech?

Prof. Li Xing: Xi Jinping was invited to the World Economic Forum, and he sent some messages. In his address he admitted that economic globalization has created problems, but that this should not constitute a justification to write off everything regarding globalization, regarding international cooperation. So, he suggested that the world should adapt and guide globalization.

He also rejected the protectionist forces on the rise in the West, saying that history has proved time and time again that

confrontation does not solve problems; it only invites catastrophic consequences.

President Xi also particularly mentioned protectionism, unilateralism, indirectly referring to the U.S., emphasizing that this phenomenon will only hurt the interest of others as well as itself, meaning that the U.S. trade war, or sanctions against China, will hurt both. It's not a win-win, it's a lose-lose. President Xi delivered a message that rejects a "zero sum" approach. I think it was a very constructive message from President Xi Jinping. He totally rejects, if I interpret his address correctly, the Cold War mentality. He doesn't want to see a Cold War mentality emerge in either the U.S., or in China.

The Belt and Road Concept

Michelle Rasmussen: Let's move on now to the question of the Belt and Road Initiative. Since the fall of the Berlin Wall and the collapse of the Soviet Union, the Schiller Institute has worked to establish a new Silk Road, the World Land-Bridge, and many of these economic principles have been coming to life through China's Belt and Road Initiative. Li Xing, in 2019 you wrote a book, Mapping China's One Belt One Road Initiative, and have lectured on this. How has the Belt and Road Initiative created economic development in the underdeveloped countries?

Prof. Li Xing: First of all, I think that we need to understand the Belt and Road concept—the historicity behind the Belt and Road; that the Belt and Road is not an international aid program. We have to keep that in mind. It is an infrastructure project attempting to link Eurasia. It has two routes. One is a land route, consisting of six corridors. Then, it has another route called the Maritime Silk Road. Globally, about 138 countries, ranging from Italy to Saudi Arabia to Cambodia, have signed a Memorandum of Understanding with China. Just recently another country in Latin America

signed up with the Belt and Road.

The idea of the Belt and Road is founded on two basic Chinese economic strengths. One is surplus capital. China has a huge amount of surplus capital in its banks, which it can use for investments. The second is that after 40 years of infrastructure development in China, China has huge technology and skill, particularly in the infrastructure development area. So, the Belt and Road is basically an infrastructure development project.

The driving force of China's Belt and Road is that after 40 years of economic development, China is experiencing a similar situation experienced by the advanced countries in world economic history—for example, rising wages, overproduction, overcapacity, and a lot of surplus capital.

So, China is looking for what the Marxist analytical lens calls a "spatial fix," as in its domestic market, the mass production manufacturing is getting extremely large. In looking beyond Chinese territory at Chinese neighbors, China has discovered that all the countries around China are actually very, very far behind in infrastructure development. So, it's kind of a win-win situation. The idea behind the Belt and Road is a kind of a win-win situation.

Historically, the Post World War II Marshall Plan in Europe, and the military aid to East Asia, were, you could say, like Belt and Road projects, helping those countries to enhance economic development. I recently came across a World Bank study pointing out that if the Belt and Road projects were successfully implemented, the real income level throughout the entire region would rise between two or four times. At the global level, the real income can rise between 0.7 -2.9%. So, you can say, the international financial institutions, and economic institutions like World Bank, are also very positive toward the Belt and Road.

However, the Belt and Road also has four areas which we need to be concerned about. Number one: the debt trap, which has been discussed quite a lot at the global level. Number two: transparency, whether the Belt and Road projects in different countries are transparent. This, too, is an issue for debate. Number three: corruption, whether Chinese investments in countries creates corruption by local officials. The number four area for concern is the environmental and social cost. So, these definitely need to be taken care of, both by China and those countries.

As a whole, I think the Belt and Road project is huge. It's very constructive. But we also need to consider its potential to create bad effects. We need to tackle all these effects collectively.

'Debt Trap' Diplomacy

Michelle Rasmussen: When you spoke just now about a debt trap, our correspondent Hussein Askary, who covers the Muslim world, and also developments in Africa, has argued against the idea that China is creating a debt trap, pointing out that many of the countries owe much more money to Western powers, than they do to China, and that China has done things like forgiving debt, or transferring physical assets to those governments, because the debt trap accusation has been used as the primary argument against the Belt and Road. Do you think that this is a legitimate argument or that this is overplayed to try to just create suspicion about the Belt and Road?

Prof. Li Xing: No, I fully agree, actually, with the comment you just quoted from another study. It is true that the "debt trap" has been used by Western media, or those politicians who are against the Belt and Road, as an excuse, as a kind of a dark picture. But, according to my research, China actually understands this problem, and very often, the Chinese government uses different measures, or different policies, to tackle this problem. One is to write off the debt entirely,

when the borrowing country would really suffer, if it had to repay. For example, the Chinese government announced that during the pandemic, debt service payments from some poor countries is suspended until their economic situation improves.

China is a central-government-based country. State policy plays a bigger role than in the political system of the West, where different interest groups drive their countries' policies into different directions. Therefore, the Chinese central government is able to play a bigger role than Western governments in tackling debt problems.

Michelle Rasmussen: What has this meant for the underdeveloped countries, for example, in Africa, and other poor countries in Asia, in Ibero-America? What has the Belt and Road Initiative meant for their economic development?

Prof. Li Xing: The increasing number of countries that have signed up with the Belt and Road, shows that the Belt Road project is comparatively quite welcomed. I have also followed many debates in Africa, where many African leaders were asked the question and they completely agree. They say that the situation regarding the debt of the old time, their experiences with the colonial countries, is quite different from the debt incurred with China's investment projects or development projects. So, they still have confidence in China's foreign development policies, especially in the Belt and Road project. From the many studies and reports I have read so far; they have strong confidence in that.

Infrastructure Means Development

Michelle Rasmussen: What would you say about the role of infrastructure development in China in creating this unprecedented economic growth and lifting people out of poverty? What role has infrastructure played in the incredible poverty elimination policy that China actually succeeded in

achieving this year?

Prof. Li Xing: The entire 40-year history of China's economic growth and economic development, and China's prosperity, is based on the lesson that infrastructure is one of the most important factors leading to China's economic success. China has a slogan: "If you want to get rich, build a road." Infrastructure is connected with every aspect of national economy. The raw materials industry, the metal industry, you name it. Cement industry, etc. Infrastructure is really the center of a nation's economy, which can really get different areas of the country running. So, I think this experience of China is really a good lesson, not only for China itself, but also for the rest of the world, especially for developing countries.

That's why China's Belt and Road project, identified as infrastructure projects, is really welcomed by many people, and especially President Biden. Even though his budget was not passed, because of the resistance, or even if it's shrunken, the idea about improving U.S. infrastructure, became a kind of hot spot. I think that the U.S. needs to increase its infrastructure investment as well. Definitely.

Europe-China Relations

Michelle Rasmussen: Let's move on to Europe and China relations. You have edited the book China-U.S. Relations at a Crossroads: "Systemic Rivalry" or "Strategic Partnership." What is your evaluation and recommendation about European-Chinese relations? When we spoke earlier, you had a comment about how the impact of African development, if there would be development or not in Africa, would impact Europe. Could you also include your idea about that?

Prof. Li Xing: EU-China relations are increasingly complex, and affected by a number of interrelated factors, such as China's rise, the growing China-U.S. rivalry, U.S. global

withdrawal, especially under the Trump administration, the trans-Atlantic split, the Brexit, and at the same time, the China-Russia comprehensive alliance. Under these broad transformations of the global order, EU-China relations are also getting very complex. Right now, I feel that the EU and China are struggling to find a dynamic and durable mode of engagement, to achieve a balance between opportunities on the one side, and challenges on the other, and also between partnership and rivalry.

For instance, China and the EU successfully reached what is called the EU-China Comprehensive Agreement on Investment treaty in December 2020. It was a joyful moment. However, in 2021, due to the Hong Kong events, the Xinjiang issue, and mutual sanctions in 2021, this investment treaty was suspended. Not abandoned but suspended. You can see that the relationship can be hurt by events. It's really difficult to find a balance between strategic partnership and systemic rivalry. "Systemic rivalry" was the official term used in a European Commission document, "EU-China—A Strategic Outlook," issued March 12, 2019. That document states that China is "simultaneously ... an economic competitor in the pursuit of technological leadership, and a systemic rival promoting alternative models of governance."

So, you can see that a systemic rival means alternative normative values. That's why it's a new term, when used in that way. It shows that China's development has both a material impact, and, also, an ideational impact—that many countries are becoming attracted by the Chinese success. For that reason, the Chinese, and the rise of China is increasingly regarded as a systemic rival.

On the other hand, the message from my book is also that the EU must, one way or another, become autonomous, and design an independent China policy. Sometimes I feel that the EU-China policy is somehow pushed around or carried by U.S. global interests, or affected by the U.S.-China competition. I really

think Europe needs an independent China policy. You know, the EU is thinking of developing “defence independence.” That is, it is pursuing autonomy in defense. But that’s something else.

According to data from Kishore Mahbubani, a very well-known Singaporean public intellectual and professor, the Belt and Road has special meaning for Europe in relation to Africa. This is of importance to your question about Africa.

According to his data on the demographic explosion in Africa, Africa’s population in the 1950s was half of that of Europe. Today, Africa’s population is 2.5 times that of Europe. By 2100, Africa’s population will be 10 times of that of Europe. So, if Africa still suffers from underdevelopment, if any crisis appears, where will African refugees migrate? Europe!

From Kishore’s point of view, the Belt and Road is doing Europe a “favor,” so Europe should be very supportive of China’s Belt and Road project. I totally agree with that. What he says is also a part of the message of my book.

A ‘Differentiated’ Europe

Michelle Rasmussen: You were speaking about Europe becoming more autonomous in its relations with China. Former German Chancellor Angela Merkel has stated openly that Germany should not be forced to choose between the United States and China, that Germany needs to have relations with both. Can you say more about that? Is China Europe’s biggest trading partner?

Prof. Li Xing: Yes, since November last year.

Michelle Rasmussen: There’s differentiation inside Europe. For example, the Eastern European countries have a forum called “16+1,” where 16 Eastern European countries, plus China, have a more developed Belt and Road cooperation with China, than the Western countries. And there’s differentiation in the western European countries. You mentioned that some are making Hong Kong and Xinjiang into obstacles to improving European

relations to China. What would you say to these concerns?

Prof. Li Xing: China-EU relations are being affected by many, many factors. One is, as you mentioned, about 16+1, but now it's 17+1, because, I think two years ago, Greece became a part of 16+1, so now it's 17+1. And the western part of the EU, was quite worried about the 17+1 because some think that the Belt and Road plays a role in dividing Europe. Because Europe has this common policy, common strategy, and common action toward the Belt and Road, they also see the 17+1 grouping as somehow playing a divisive role. So, the EU is not very happy about that. Because you're right, the Belt and Road is more developed in the eastern part of the EU. This is one issue.

The second issue is that the EU has to make a balance between China on the one side, and the U.S. on the other. Right now, my assessment is that the EU is somehow being pushed to choose the U.S. side. It's fine with me, from my analytical point of view, that the EU, most of the countries in the West, the traditional U.S. allies—like including Denmark—if they choose the U.S., that's fine. But my position is that their choosing sides should be based on their own analysis, their own national interests, not purely on the so-called values and norms, that the U.S. and EU share norms, and therefore should have a natural alliance. I think that is not correct. I always advise Western politicians, thinktanks, and policy makers that they should study China-U.S. relations or EU-China-U.S. relations and try to find their own foreign policies. What is the correct direction? And based on their own judgment, based on their own research results, not based on what the U.S. wants them to do.

Michelle Rasmussen: One of Denmark's top former diplomats, Friis Arne Petersen, has been Denmark's ambassador to the United States, to China, and to Germany. At the Danish Institute for International Studies, he recently called for Europe to join the Belt and Road Initiative. Why do you think

it would be in the interest of Europe and the United States to join or cooperate with the Belt and Road Initiative, instead of treating it as a geopolitical threat?

Prof. Li Xing: Well, on the Belt and Road, as we have already discussed, we must first understand what it is. I fully agree with Friis Arne Petersen. When he was Ambassador to Beijing, I met him at one of the international conferences. He was always very positive towards Denmark-China cooperation. I fully agree with his point on the Belt and Road. But we have to understand, first of all, why the West is nervous about the Belt and Road. This is very important, because the European's or the American's worry is based on two perspectives. One is geopolitics. The second is norm diffusion. Geopolitics means that through the Belt and Road, China's economic political influence will gradually expand to cover all of Eurasia, which is not in the interest of the West. This is a geopolitical rationale.

Then the second perspective is norm diffusion, which means that through the Belt and Road, the Chinese development model spreads. As I mentioned before, because of the global attraction to China, the Chinese development model will be consolidated and extended through the Belt and Road, and that is also not in the interest of the West. That's why China is a "systemic rival," because it has a norm diffusion effect. We have to understand these two aspects.

But why should Europe support the Belt and Road? I have already discussed this issue in my answer to your previous question regarding the importance of infrastructure development, and regarding why Europe should support the Belt and Road, especially in the context of Africa.

Michelle Rasmussen: And you also spoke about the need for infrastructure development in the United States. The American Society of Civil Engineers gave the United States a grade point average of C- for the state of its infrastructure.

Looking at high speed rail in China and in the United States, there's nothing to compare.

Prof. Li Xing: No, no.

Michelle Rasmussen: In its 14th Five-Year Plan, China has committed itself to increase its high-speed rail lines by one third, from the present 38,000 kilometers to 50,000 kilometers by 2025. The U.S. has maybe a hundred and fifty kilometers.

Prof. Li Xing: I was told by American friends that the U.S. has not invested heavily in infrastructure for many, many decades, about half century, something like that. I was shocked to hear that. So, I think Biden's idea of infrastructure investment is great, but somehow the bill could not be agreed on by the Congress, and also the Senate, due to partisan conflict.

Michelle Rasmussen: And it was not very ambitious in any case.

Prof. Li Xing: Yes, totally.

Reordering the World Order

Michelle Rasmussen: It was a step in the right direction, but was not very ambitious.

Let's move on to Latin America, which we in the Schiller Institute call Ibero-America. That's because our members say that the Spanish language did not proceed from Latin. The Iberian Peninsula is Portugal and Spain, so Ibero-America is a better term. In any case, Li Xing, you are working on a study, China-U.S. Rivalry and Regional Reordering in Latin America. Can you please share the main idea with us?

Prof. Li Xing: Yes. I'm working on this book, together with a group of Latin American scholars from different countries in the region. The objective of the book is to provide a good conceptualization, first, of the changing world order, and the reordering process. When we talk about that the world order is

changing because of the U.S.-China rivalry, at the same time, we also suggest that the world is experiencing a reordering process, that we do not know the future order, or the new order, but the world is in the process of reordering, driven by the China-U.S. rivalry.

The book will also try to convey that the U.S.-China rivalry, according to our conceptualization, is "intra-core. According to the world system theory, you have a core which is the advanced economy countries, then you have a semi-periphery, and then you have a periphery. The semi-periphery is between periphery and the core, and the periphery is the vast number of developing countries. So the China-U.S. rivalry, competition, especially in high technologies in the security areas, is between these two core countries, or is intra-core.

The China-U.S. rivalry also represents a struggle between two types of capitalism. On the one side is Chinese state capitalism, very centralized, state led, with central planning. On the other side is the U.S. free market, individual capitalist economy. Somehow the China model is gradually appearing to be more competitive. Of course, the U.S. doesn't agree with that assessment, at least from the current perspectives.

So, this rivalry must have a great impact on the whole world, especially on the developing world we call the Global South. Here we've tried to focus on the U.S.-China rivalry, and its impact on the Latin American and Caribbean region.

The message of the book is, first, that global redistribution of power is inevitable. It's still in process, and the emerging world order is likely to be dominated by more than one superpower, so the world order will likely look like a polycentric world, with a number of centripetals competing for high positions or strong positions. This is the first message.

The second message is that the situation shows that the world

is in a reordering process driven by the competition between the two superpowers, and it poses opportunities, and also constraints, to different regions, especially for the Global South, such as Latin America, because Latin America is the U.S. backyard; it is the subject of American doctrines—that North America and South America, are a sphere of U.S. influence.

The Monroe Doctrine

Michelle Rasmussen: You're talking about the Monroe Doctrine?

Prof. Li Xing: The Monroe Doctrine. Thank you very much. North America and South America have to be within the U.S. hegemonic influence. No external power is allowed to have a hand in, or interference in these two regions. You can say that China's relations with Latin America has really been increasing tremendously during the past two decades.

At the same time, the U.S. was busy with its anti-terrorism wars, and its creation of color revolutions in other parts of the world. If you look at the investment in infrastructure, and also imports of agriculture, China-Latin American trade and Chinese investment in Latin America are increasing tremendously, dramatically, which becomes a worry, a really deep worry, to the U.S.

The different scholars, the book's chapter authors, will use different countries and country cases as examples to provide empirical evidence to our "theoretical conceptualization." This book will be published around summertime by Brill, a very good publisher in Holland.

Michelle Rasmussen: Well, actually, the Monroe Doctrine was adopted in 1823, in the very early history of the United States. This is after the United States had become a republic and had freed itself from the British Empire. It was actually John Quincy Adams—

Prof. Li Xing: Exactly.

Michelle Rasmussen:—who was actually involved in the idea, which was that the United States would not allow imperialism, imperial powers to bring their great power games into Latin and South America, but that the United States would help those countries become independent republics. So the question becomes, will Chinese policy strengthen the ability of the Ibero-American countries to be republics and enjoy economic development, or is China's intention also a kind of imperialism?

Prof. Li Xing: Based on your definitions, on your conceptualization of the Monroe Doctrine, you can say that there are two implications. One is that the U.S. should defend these two regions from imperialist intervention. The U.S. itself was not an imperial power at that time. The U.S. didn't have intentions to become a global interventionist then, but today it is a different situation.

Second, that the U.S. definitely interprets Chinese investment and infrastructure cooperation, and economic investment in Latin America as "helping," to consolidate the country's independence? No, I don't think that is the case. That would be a kind of positive-sum game. Today, unluckily, these two countries are trapped into a zero-sum game. Whatever China is doing in the South American region, is interpreted as not being good for United States. That's a very unfortunate situation.

Michelle Rasmussen: Actually, we in the Schiller Institute have said that if the United States were to join with China to have even better economic development in Ibero-America; that would be a win-win policy. You spoke about the immigration challenge from Africa to Europe. It's the same thing from Ibero-America to the United States. People would much rather stay in their own countries if there were jobs, if there were economic development,

Prof. Li Xing: Yes.

Michelle Rasmussen: And if the United States would join with China, then instead of–

Prof. Li Xing: –building the wall! Instead of building the wall!

Michelle Rasmussen: Exactly, exactly.

Prof. Li Xing: Yeah, I agree with you.

Operation Ibn Sina

Michelle Rasmussen: Helga Zepp-LaRouche, the President of the Schiller Institute, has stated that one very important way to lessen the war danger between the United States, Russia and China would be for these countries to join forces to save the people of Afghanistan, where there is the worst humanitarian crisis in the world now, after the war, the drought, and the freezing of Afghanistan's central bank assets by the western countries. She has proposed what she calls Operation Ibn Sina, named after the great physician and philosopher from that region, to build a modern health system in Afghanistan to save the people from disease, and as a lever to stimulate economic development.

I know that when we spoke about Afghanistan before, you also referred to very important discussions now going on in Oslo, for the first time, between the Taliban and Western governments, including in the United States.

But what do you think about this idea of China and the United States, and also Russia and other countries, joining hands to act to alleviate the terrible crisis for the people of Afghanistan?

Prof. Li Xing: It's a superb idea. This is one of the initiatives by the Schiller Institute. When I read your website, you have many development projects, and this one is a

great idea. This is one of the areas I mentioned where the U.S. and China have a common interest. Unfortunately, what is happening today is the Ukraine crisis and the China-U.S. rivalry—so many battle fronts—puts Afghanistan more into the background.

Right now, the Taliban delegation is talking with the West in Oslo, and I really hope there will be a constructive result, because after the U.S. withdrew from Afghanistan, Afghanistan's Taliban government immediately went to China. And it was a Chinese interest. It was in China's fundamental interest to help Afghanistan, because if Afghanistan is safe and prosperous, then there will be no terror and terrorism coming from Afghanistan across the border. Many of the terrorists in Xinjiang actually based themselves in Afghanistan. So it is in China's national interest to help Afghanistan.

Right now, I don't know whether it is still in the U.S. interest to help Afghanistan. The U.S. might be tired of that region, because the U.S. lost two trillion dollars in the Afghanistan war, without any positive results. So, I do not know. I cannot tell the what the U.S. politicians' feelings are, but the U.S. holds \$9.5 billion of Afghanistan assets. And I think that money has to be released to help in the country's rebuilding.

And particularly, the Schiller Institute's suggestion of a health care system is the priority. When people are in good health, then people can work, and earn money. When people have a job or have a family, normally, people do not move. According to refugee studies, people normally do not move just because of a shortage. People move because of a situation devastated by war, by climate change, by various crises. Otherwise, people are relatively stable and want to stay in their homeland.

Xinjiang

Michelle Rasmussen: You mentioned Xinjiang again now. Do you have something to say about Xinjiang for people in the West?

Prof. Li Xing: I think that there are a lot of misunderstandings between the West and China, especially the misunderstanding from the Western side concerning Xinjiang. The other day, I saw a debate at Oxford University between an American former politician and a British former politician, about whether China is a friend or a foe. The American representative put forward the claim that in Xinjiang, we are experiencing what is called genocide. But later, at the end of his discussion, he admitted that there is no genocide, but he deliberately used genocide as a kind of provocation in order to receive attention from the world. The British representative asked if this view caused such a bad misunderstanding, misperception, then why not just give it up?

Do not use genocide. You can criticize China for human rights abuses. You can criticize China for its minority policies, etc. But to deliberately defame China is not a good way. I don't think it's a good way. We also have to be fair.

On the one side, you can criticize China's policy treating problems in the minorities and others. But you have to also condemn terrorist actions because there were a lot of terrorist bomb killings in that region, especially from 2012-2015, around that time.

I was in Xinjiang as a tourist in 2011, and I was advised to not pass by some streets, because there could be some risks. You can see that it was a very tense situation because of a lot of bombings. People pointed out to me, here were some bombings, there were some bombings. You don't understand. So, the West should be fair and condemn these things, while at same time, also advising the Chinese government to develop a more constructive policy to resolve the problem, rather than using harsh policies. It has to be fair. This is the first point.

Second, is that genocide not only defames China, it's also contrary, it's opposite to the facts. Twenty years ago, 30 years ago, Xinjiang's Uighur population was about five million or eight million. But after 30 years, I think it's about 11-13 million. I do not know exactly, but there has been a growth of population. How can you claim genocide, when the local population is increasing? Do you understand my point? So, this is not a good attitude. It is not a very good way to discuss with China and it makes China much more resistant in talking with you, when China fears that it is being defamed.

When some Western sources, in particular one German scholar, use a lot of data from a Turkish scholar, who is connected to the "minority resistance" from Xinjiang, then the credibility, reliability of the source is in question. You understand my point. So, the Xinjiang issue is rather complicated, but the West and China should have a dialogue, rather than use in this specific discourse rhetoric to frame China in a way that China is the bad guy. It should be condemned. I think this is not constructive.

The SWIFT System

Michelle Rasmussen: Going back to the war danger, what do you think the impact on China and on the world economy would be, were the U.S. to force Russia out of the SWIFT international payment system, or similar draconian measures?

Prof. Li Xing: Let me tell you that Olaf Scholz, the current German Chancellor, already expressed it very well, saying that if Russia were sanctioned and pushed out of the SWIFT payment system, then Europe could not pay Russia for its gas and oil. "If we can't pay Russia, then Russia will not supply us. Then what should we do?"

I read in the news today that the U.S. said, "We could supply most of Russia's oil and gas." Then Europe began to ponder: "Well then, this war has become your war, you know—a very

egoistical interest, because you actually want to replace Russia's gas and oil supply. That's why you want to instigate the war."

So, I think it's the U.S. that has to be very cautious in its sanctions, because the only sanctions possibilities for the United States today against major powers is financial, is payment—it's the U.S. dollar. That's the intermediate currency, the SWIFT system.

And when China sees this, that only strengthened China's conclusion to develop what we call electronic currency. China is using a lot of energy today investing in electronic currency. This electronic currency is a real currency. It's just electronic. It's being implemented in some big cities in test trials.

Then, back to the SWIFT system, [if a country were thrown out] it would be rather impossible or would rather create a lot of problems in the international payment system, then the whole system will more or less collapse, because most countries watch this, and they will try to think about how they should react in the future if the U.S. uses the same system of sanctions against them. I just mentioned China, but also many other countries as well. They have to find an alternative.

One other alternative is to use currencies other than the U.S. dollar as much as possible. I just read in the news today that the Chinese yuan has surpassed the Japanese yen as the fourth international [reserve] currency. And the situation will accelerate in that direction. So, I think that the U.S. should think twice.

On China-Russia relations, I definitely think that China will help Russia in case the U.S. really implements a sanction of pushing Russia out of the SWIFT payment system. China definitely will help Russia, because both face the same pressure, the same struggle, the same robbery from the U.S.

So, it is very bad. It is extremely bad strategy from the U.S. side to fight, simultaneously, on two fronts with two superpowers. This is what Henry Kissinger had said many times during the entire Cold War period. The U.S. was able to keep relatively stable relations between U.S. and China and between U.S. and the Soviet Union, keeping the Russia and China fighting against each other. But now it's the opposite situation. The U.S. is fighting with two big powers simultaneously. I don't know what is in the mind of the U.S. politicians. I really think that the U.S. needs to redesign its strategic foreign policy.

The Schiller Institute

Michelle Rasmussen: Yeah. We've been speaking mostly about the U.S., but the British really are an instigator in this: the British Old Empire policy of trying to drive a wedge between the United States, Russia and China. That also has a lot to do with the current situation. We spoke before about that the Schiller Institute is trying to get the United States' population to understand that the whole basis for the existence of the United States was the fight against the British Empire, and against this divide and conquer strategy, and, rather, to cooperate with Russia and China.

In conclusion, this conversation has been very wonderful. Do you have any parting words for our audience? We have many people in Europe and in the United States. Do you have any parting words of advice as to how we should look at China and what needs to be different about our policy?

Prof. Li Xing: No, I think that I want my last words, actually, to be invested in talking about the Schiller Institute. I think that some of your programs, some of your projects, and some of your applications are really interesting. The Schiller Institute has a lot of ideas. For example, you just mentioned your campaign for an Afghanistan health care system, but not only in Afghanistan. You promote

these ideas for Africa, in developing countries. I really think that the Schiller Institute should continue to promote some of the ideas—a health care system in every country, especially now, considering the pandemic. The rich countries, including China, are able to produce vaccines, but not the developing countries. The U.S. has more vaccine doses stored up than necessary [for itself]. But Africa still has only a very low percentage of people [who have been vaccinated].

Michelle Rasmussen: I think 8%.

Prof. Li Xing: And we claim the Omicron variant of the coronavirus came from Africa. That's an irony. That's an irony, because it's definite that one day, another variation will come from Latin America, or from some other part of the world.

So, it's rather important for the West, and for China, to think about some of the positive suggestions by your Institute. I'm glad that you invited me for this interview, and I expect to have more cooperation with you. Thank you very much.

Michelle Rasmussen: Thank you so much, Li Xing.

Vi har nået et afgørende øjeblik – “tiden er ved at rinde ud”

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 20. januar 2022

I de sidste, og i de kommende dage, bliver der truffet beslutninger som vil afgøre, om menneskeheden har den moralske evne til at overleve. I sin ugentlige dialog præsenterede Helga Zepp-LaRouche en dramatisk tour d'horizon (gennemgang), idet hun flettede en analyse af topmøder, troppebevægelser og positive økonomiske udviklinger omkring Bælte-ogVej-Initiativet sammen, og formidlede både den enorme fare i nutiden og, hvad der er vigtigt, en vej ud af denne fare.

Hun understregede, at Blinkens trusler i Ukraine ikke er helt i tråd med Bidens udtalelser. Hun understregede desuden, at Putin har været klar over, hvorfor Rusland har brug for strategiske garantier, og at nogle i Vesten, såsom David Pyne, Gilbert Doctorow og general Kujat, åbent diskuterer dette. Vi har en delegation bestående af syv tåbelige senatorer, der efter en tur til Kiev skrålede op og krævede, at Biden skulle stramme sig an, og en af dem – som hun omtalte som senator Wicked – sagde, at Putin skal have en blodtud. Samtidig var den iranske præsident i Moskva for at underskrive en 20-årig aftale, og kineserne og syrerne færdiggjorde et aftalememorandum om samarbejde i BVI.

Endelig talte hun bevægende om Schiller Instituttets konference den 15. januar om Afghanistan, hvor den nuværende trussel om millioner af sultende mennesker, blev sat i kontrast til Indiens banebrydende beslutning om at sende hvede til Afghanistan gennem Pakistan.

For Afghanistan og resten af verden: Fremad med "Operation Ibn Sina"!

Den 18 januar (EIRNS) – Schiller Instituttets internationale seminar den 17. januar, "Uretfærdighed et hvilket som helst sted er en trussel mod retfærdighed overalt: Stop mordet på Afghanistan", fremmede Helga Zepp-LaRouches "Operation Ibn Sina" ud over dens oprindeligt målrettede og allerede delvist vellykkede rolle med at "prikke til samvittigheden" i den transatlantiske verden. I denne verden af "fortællinger" og "spin" er regeringer i øjeblikket bevidst involveret i den potentielle "hævgerrige udsultning" af millioner af mennesker. Men nu, hvor medicinens "Adolph Eichmann", Ezekiel Emmanuel, forsøger at erklære, at massedød som følge af Covid-infektion, herunder gennem varianter, der endnu ikke er blevet opdaget, allerede er "endemisk" i USA ["Det vil blive her. Vi må lære at leve med det"], er der allerede en forarget reaktion fra det medicinske personale og deres fagforeninger.

"Operation Ibn Sina" er ikke, og har aldrig kun været gældende for Afghanistan. Den er i sig selv en form for medicin, der skal kurere den epidemi af transatlantisk "fordærvet ligegyldighed", som heldigvis endnu ikke har bredt sig til hele verden. "Operation Ibn Sina" kan imidlertid være den eneste effektive måde at forhindre, at massedøden bliver ordineret til USA's og Europas fattige, ældre og immunsvækkede som en "beklageligvis nødvendig spareforanstaltning". Hvis vi afstår fra at redde Afghanistan og undlader at samarbejde med Rusland, Kina, Indien og andre nationer om at etablere en verdenssundhedsplatform i løbet af dette år, så falbyd en hvilken som helst bogholders løgn, men "spørg ikke om hvem

klokken ringer for – den ringer for dig”.

Samme dag som Schiller Instituttets seminar, talte Kinas præsident Xi Jinping på Davos World Economic Forum om emnet: “Gå fremad med tillid og beslutsomhed, for i fællesskab at skabe en bedre verden efter COVID”.

Her er et uddrag af Xis bemærkninger: “Vi må gøre alt, hvad der er nødvendigt for at fjerne pandemiens skygge, og sætte skub i den økonomiske og sociale genopretning og udvikling, så håbets solskin kan lyse op i menneskehedens fremtid.

Verden gennemgår i dag store forandringer, som vi ikke har oplevet i et århundrede. Disse forandringer, som ikke er begrænset til et bestemt øjeblik, en bestemt begivenhed, et bestemt land eller en bestemt region, repræsenterer de dybtgående og gennemgribende forandringer i vores tid. I takt med at tidens forandringer kombineres med den pandemi, der kun forekommer én gang for hvert århundrede, befinder verden sig i en ny periode med turbulens og forandring. Hvordan kan pandemien bekæmpes, og hvordan kan vi opbygge en verden efter COVID? Det er vigtige spørgsmål, som alle mennesker i hele verden er optaget af. Det er også vigtige og presserende spørgsmål, som vi må besvare.

Som et kinesisk ordsprog siger: “Verdens dynamik blomstrer eller aftager, verdens tilstand går enten frem eller tilbage”. Verden udvikler sig altid gennem bevægelsen af modsætninger; uden modsætninger ville intet eksistere. Menneskehedens historie er en fortælling om at opnå vækst ved at imødegå forskellige prøvelser og udvikle sig ved at overvinde forskellige kriser..

..Stærk tillid og samarbejde er den eneste rigtige måde at besejre pandemien på. At holde hinanden tilbage eller at skyde skylden over på hinanden, ville kun medføre unødige forsinkelser i indsatsen og distrahere os fra det overordnede mål. Der er brug for at lande styrker det internationale

samarbejde mod COVID-19, gennemfører et aktivt samarbejde om forskning og udvikling af lægemidler, opbygger flere forsvarslinjer i fællesskab mod coronaviruset, og fremskynder bestræbelserne på at opbygge et globalt sundhedsfællesskab for alle. Det er særlig vigtigt at udnytte vaccinerne fuldt ud som et effektivt våben, sikre en retfærdig fordeling af disse, fremskynde vaccination og afslutte den globale mangel på immunisering, for virkelig at beskytte befolkningernes liv, sundhed og levebrød...”

Husk også på bemærkningerne fra Anna Popova, den russiske leder af den Statslige tjeneste for tilsyn med forbrugerbeskyttelse og menneskelig Velfærd – i realiteten Ruslands pendant til USA’s militære sundhedschef – til konferencen i december for de ni nationer i Fællesskabet af uafhængige Stater (SNG) om krigen mod pandemien. “I betragtning af vores staters nærhed, de fælles epidemitrusler og integrationsniveauet, er en af vores vigtigste opgaver at opbygge et fælles system for respons på epidemier og nødhjælp”, sagde hun. På samme konference talte selveste præsident Vladimir Putin om “fælles videnskabelige aktiviteter, udvikling af medicin og forebyggende lægemidler, samt udveksling af testudstyr og midler til at overvinde denne sygdom”.

Dr. Joycelyn Elders foreslog, ved afslutningen af seminaret på Martin Luther King-dagen, at Komitéen for modsætningers Sammenfald, udsender et “Medicinsk Manifest”, hvilket Helga begejstret tilsluttede sig. Døren er nu åben for USA’s befolkning for at kræve den generelle velfærdsklausul i forfatningens præambel tilbage og gå sammen med andre nationer for at ændre den uretfærdighed, der nu udfolder sig i Afghanistan. Lyndon LaRouches bemærkninger fra Martin Luther King-dagen i 2004 bør læses af nogle, gennemgås af andre og tages til efterretning af alle for at opdage den “åbne hemmelighed” om, hvordan vores nuværende lovmæssige nedstigning til helvede kan vendes af en lovmæssig fornyet

forpligtelse til menneskehedens fremtid og dens velstand.

Udvalgt billede: SulimanSallehi

For at stoppe mordet på Afghanistan: Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed når som helst.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale, Schiller Instituttets videokonference

Den 17. januar 2022. HELGA ZEPP-LAROUICHE: Goddag. Situationen i Afghanistan er virkelig ufattelig. I flere måneder, jeg vil sige i en måned efter Talibans magtovertagelse i august, var der et stort mediefokus – primært på de utrolige omstændigheder i forbindelse med USA's tilbagetrækning, NATO's tilbagetrækning og Talibans magtovertagelse. Men, ca. fire måneder derefter forsvandt Afghanistan praktisk talt fra de internationale medier. Nu er det pludselig tilbage. Alle medierne rapporterer om tal og fakta, som er helt forfærdelige. Ifølge FN's Verdensfødevareprogram og andre FN-myndigheder, er der 24,4 millioner mennesker i fare for ikke at overleve denne vinter. Der er omkring 8,7 millioner mennesker, der sulter, mens vi taler her lige nu. Der er 50 % af alle børn under fem år i umiddelbar fare for at dø, 16 millioner børn i alderen fra fødslen til 16 år, som er i

fødevarer, og de fleste af dem er nødt til at arbejde, fordi familierne sulter. Det betyder, at disse børn ikke får nogen uddannelse, og at de er nødt til at arbejde for at kunne opretholde familien. Naturligvis er der et udbrud af mæslinger, diarré, polio, COVID-19 og malaria. Den underernæring, som disse børn lider under, gør dem selvfølgelig meget mere sårbare over for disse former for infektioner.

Katastrofen er så stor – og dette er ikke en rapport fra medierne, det kommer fra mange øjenvidner, som fortæller det til deres slægtninge – folk er så fattige og så desperate, at de efter mange dage uden mad sælger deres børn. For hvor meget? De sælges for mellem 950 og 1.300 dollars for et barn. Folk sælger deres nyre. Nyre er lidt dyrere; de sælges for 1.300-1.800 dollars.

Dette er ikke ukendt for Vesten. Vesten er lige nu mere optaget af at redde de afghanere, der samarbejdede med NATO-tropperne, mens de stadig var til stede. Så de gør en stor indsats, ligesom den tyske regering udtaler: "Åh, vi er nødt til at få disse mennesker ud og redde dem fra Taliban". De forsøger at evakuere de sidste vigtige fagfolk og uddannede mennesker, som der er et presserende behov for derovre. Oven i det hele er valutaen styrtet med mere end 25 % siden august, hvilket betyder, at folk, selv om de har en lille sum penge, ikke har råd til at købe, fordi priserne bare galopperer ukontrollerbart. Vesten har naturligvis ikke kun indført sanktioner, men har også frataget den afghanske regering dens aktiver – 8,5 milliarder dollars i USA og jeg ved ikke, hvor mange hundrede millioner i europæiske banker. Disse penge er blevet indefrosset. De har også afkoblet Afghanistan fra SWIFT-aftalen, så selv afghanere i eksil ikke kan sende penge, fordi banksystemet er brudt sammen.

Det er helt overlagt Det er interessant, at der var en artikel i Foreign Affairs, som er en publikation fra Council on Foreign Relations, den 29. december, hvor der nu er en række

artikler i New York Times og Financial Times, som pludselig hævder, at det måske var en fejltagelse, og at vi måske er nødt til at ændre den førte politik. Det, der står i denne artikel i Foreign Affairs, er, at i løbet af de mange år med samtaler på fine hoteller i Qatar mellem amerikanske embedsmænd og Taliban, har disse amerikanske embedsmænd hele tiden advaret Taliban og sagt: "Hør, hvis I nogensinde forsøger at overtage kontrollen i Afghanistan og Kabul med militære midler, vil I få en forfærdelig situation. Vi vil afskære jer fra penge; vi vil ødelægge jeres økonomi. I vil være i økonomisk isolation, I vil være fattige." Derefter står der i artiklen: "Dette var, som vi nu kan se, ikke en tom trussel. Da Vesten stoppede bistanden", som udgjorde 80 % af den afghanske regerings budget under disse 20 års NATO-tilstedeværelse, fordi de ikke opbyggede økonomien, de opretholdt blot den afghanske økonomi gennem international bistand. 80 % af budgettet var på denne måde. Så de vidste alle, at når donorlandene afbrød denne bistand, fordi de ikke var tilfredse med Talibans magtovertagelse, så brød den afghanske økonomi straks sammen. De indefrøs aktiverne, så selv de penge, der tilhører det afghanske folk, ikke var tilgængelige. Umiddelbart kastede de halvdelen af den afghanske befolkning ud i hungersnød. Nu siger de: "Åh, det var en fejltagelse. Det er i uoverensstemmelse med de vestlige mål. USA bør hjælpe med at genoplive den afghanske økonomi; dette er ikke godt for USA's prestige. Vi er nødt til at arbejde sammen med Taliban". Det er kendetegnende for realpolitik, at man en gang imellem er tvunget til at gøre noget sådant.

Jeg finder det helt forfærdeligt. Hvad det betyder, står der tydeligt beskrevet i denne artikel, og det blev i mellemtiden sagt af den pakistanske premierminister Imran Khan i en tale til OIC [Organisationen for islamisk Samarbejde] i Islamabad. Da NATO forlod landet, og 80 % af budgettet blev skåret væk, vidste alle, hvad der ville ske. Så det var ikke en fejltagelse. Nu er der gået fem måneder, og landet er ved at

sulte ihjel. Det er den værste humanitære krise nogensinde, og alle vidste det. Alle medierne vidste det, alle regeringerne vidste det. Jeg tror virkelig, at dette er mere end et spørgsmål om amerikansk prestige. Jeg tror, at det, der er sket nu, er, at det er gået op for nogle mennesker, at på grund af OIC, er der 57 islamiske lande som ser på, hvad Vesten gør – USA og de europæiske lande, som var dér sammen med NATO i 20 år, og som efterlod landet i opløsning. Det viser sig nu, at hvis Vesten ikke ændrer sin adfærd meget hurtigt, vil dette blive det store liberale demokratis moralske undergang.

Man skal virkelig lade det bundfælde sig. Det er ikke Taliban, Rusland og Kina, der er ansvarlige. Dette er en bevidst handling, hvor Vesten ønskede at straffe regeringen i Afghanistan, men de straffede folket, befolkningen. Det er på grænsen til folkedrab. Jeg ønsker virkelig at sige dette i de skarpest mulige vendinger, fordi vi er nødt til at vække verdenssamfundet til at forstå, at denne utrolige uretfærdighed skal bekæmpes.

FN's generalsekretær Guterres appellerede for blot et par dage siden til USA om, at de ubetinget skal frigive midlerne, at de skal hjælpe med at overvinde denne ufattelige humanitære krise.

Jeg vil gerne tilføje en dimension til dette, for det er naturligvis realpolitisk at sige, at Taliban er der, og ingen bør ønske, at Taliban skal omstyrtes, hvilket nogle mennesker også overvejer. Hvis man nu forsøger at slippe af med Taliban med de virkemidler, der ikke har fungeret i 20 år, ønsker man så at kaste dette fattige land Afghanistan ud i endnu en borgerkrig? Der må være en ende på denne geopolitik. Så jeg vil gerne præsentere en anden tilgang. Jeg har kaldt denne indsats for at redde Afghanistan for "Operation Ibn Sina". I den muslimske verden behøver man ikke at forklare nogen, hvem Ibn Sina er. I Europa ville man ikke have været nødt til at forklare det – i hvert fald ikke før for et stykke tid siden –

fordi Ibn Sina generelt var en af de store giganter i den universelle historie. Han var også meget velkendt i Europa som Avicenna. Han levede fra 980 til 1037, altså for omkring tusind år siden. Han var et vidunderbarn. Han kunne Koranen udenad, da han var 10 år gammel. Han blev født i Afshana, nær Bukhara, som i dag er Usbekistan. Hans far stammer fra Balkh, som ligger nær Mazar-e-Sharif, i det nuværende Nordafghanistan. Han blev uddannet i islams gyldne tidsalder – hvad der startede med det abbasidiske dynasti i Bagdad, omkring 750 e.Kr. I denne periode havde man så den utrolige oversættelse af alle de græske klassiske lærde. Der var mange mennesker, som enten tilhørte Aristoteles' tradition, peripatetikerne, eller Platons tradition, neoplatonikerne. Og Avicenna, Ibn Sina, kendte mange af dem; især al-Kindi, al-Farabi, men han læste også Almagest fra Ptolemæus og Euklids bøger. Så han var yderst veluddannet, og meget hurtigt udviklede han et talent til at blive en fremragende læge. Han var i stand til at helbrede mange af de fremtrædende personer omkring sig, så han havde adgang til de øverste emirers vigtigste biblioteker.

Under alle omstændigheder udviklede han en meget vigtig filosofisk idé, nemlig forestillingen om den "nødvendige eksistens". Det er et meget dybtgående begreb. I bund og grund er det en teologisk diskussion om universets evighed, og hvorfor der må være en endelig årsag, som er ansvarlig for alt, hvad der er betinget af universet. Dette ville føre for langt væk fra seminaret lige nu, jeg har netop holdt et indlæg om det, som du forhåbentlig snart kan finde på internettet. [Se "Operation Ibn Sina: Toward a World Health Program" <https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/15/operation-ibn-sina-toward-a-world-health-program/>] Men han er naturligvis mest berømt for det faktum, at han var en af de store læger gennem tiderne. Han var på samme niveau, hvis ikke større, end den græske læge Galen eller Hippokrates. Han udviklede en hel lægevidenskab, som han nedskrev i den berømte "Canon of Medicine", som straks i det 12. århundrede

blev oversat til latin og spansk. Den påvirkede den europæiske og islamiske lægevidenskab indtil det 18. og 19. århundrede. Han udviklede viden om mange nye sygdomme som kræft og diabetes. Han havde en absolut viden om anatomi, og han udviklede 760 lægemidler. Under alle omstændigheder var han en helt enestående læge

Og det var ham, der opdagede vigtigheden af karantæne. Det er sådan, jeg husker ham, fordi vi har en pandemi. Vi har COVID-19, og karantæne er en af de vigtigste måder at bekæmpe infektioner på. Det var Ibn Sina, der opdagede det. Der findes en smuk gammel film fra 1956, som jeg kun kan råde jer til at se. Den hedder "Ibn Sina", og det er historien om Ibn Sina, der forklarer sine samtider, hvordan man skal isolere sig, hvordan man skal vaske hænder, hvordan man skal udvise hygiejne. Den er blevet offentliggjort af den usbekiske regering, og hvis du vil have et sanseligt indtryk af Ibn Sina, bør du se denne film og lytte til min præsentation af hans liv.

Jeg sagde, at vi er nødt til at gøre denne indsats for at redde Afghanistan, Operation Ibn Sina, for hvad har Afghanistan brug for? De har brug for et moderne sundhedssystem, de har brug for moderne hospitaler til at behandle alle disse sygdomme. Og opbygningen af et moderne sundhedssystem skal være begyndelsen til at overvinde underudviklingen og det ufattelige sammenbrud i økonomien ved at genopbygge Afghanistans økonomi i forhold til nabolandenes store projekter – Bælte- og vejinitiativet, udvidelsen af CPEC, den økonomiske korridor mellem Kina og Pakistan, fra Pakistan gennem Kabul til Usbekistan – gennem Khaiber Pas og andre projekter. Der er behov for en international indsats for ikke kun at redde befolkningen nu. Vi må appellere til verden; FN har krævet, at der omgående sendes 5 milliarder dollars. Det er det største beløb, som FN nogensinde har anmodet om til en øjeblikkelig humanitær krise. Disse penge skal stilles til rådighed. Aktiverne må frigøres. Men derefter appellerer jeg

til alle lande, men især til europæerne og USA, som har et enormt moralsk ansvar, fordi vi var der i 20 år. Man kan ikke bare forlade et land, bare fordi man ikke kan lide det politiske system, der har overtaget magten, og straffe befolkningen ved at dræbe halvdelen af den eller mere.

Jeg appellerer til hele verden om at deltage i Operation Ibn Sina. Ikke kun for at yde den umiddelbare humanitære bistand, men også for at opbygge den afghanske økonomi sammen med nabolandene, de centralasiatiske republikker, Pakistan, Iran, men naturligvis også Kina, Rusland og Indien, som alle har en interesse i at stabilisere denne region. Afghanistan befinder sig på et geopolitisk helt afgørende sted, hvilket er grunden til, at briterne udformede "Det store Spil" som en måde at destabilisere først det zaristiske Rusland, derefter Sovjetunionen og nu forhåbentlig efter deres mening, Rusland og Kina. Det må stoppe. Afghanistan har fortjent en lys fremtid. Derfor mener jeg, at Operation Ibn Sina er den bedste måde at samle kræfterne til dette formål. Man har brug for en spændende figur som Ibn Sina, som er alle islamiske folks stolthed i hele regionen, til at samle sig om og gøre det til symbolet på en smuk fremtid for Afghanistan.

Hvis vi kan mobilisere den moralske modstandskraft og den moralske robusthed til at gøre dette, tror jeg samtidig, at vi vil gøre det bedste for at redde vores egen civilisation, for det er endnu ikke afgjort, hvad der kommer ud af denne særlige periode i historien. Hvis vi kan være gode i et område som Afghanistan, så er der håb om, at vi kan løse de større strategiske kriser. Hvis vi hjælper Afghanistan nu, er dét det bedste, vi kan gøre, ikke kun for det afghanske folk, men for hele civilisationens fremtid. Så jeg appellerer til jer, deltag i Operation Ibn Sina.

Direkte appel fra FN til USA's Udenrigsministerium: Red Afghanistan fra massedød

Den 14. jan. (EIRNS) – På tidspunktet for denne udsendelse, afventer man besked fra et møde (virtuelt) i dag, der skal afholdes mellem USA's udenrigsminister Antony Blinken og topembedsmænd fra FN om Afghanistan, som blev annonceret i går af FN's generalsekretær Antonio Guterres, på grund af den forestående massedød. Guterres opfordrede ikke kun til at mobilisere omfattende bistand, men også til presserende genetablering af centralbanken, valuta likviditet og et finansielt system, ellers vil landet ophøre med at eksistere. Han sagde, at millioner af afghanere er på "dødens rand", og at "kolde temperaturer og indefrosne aktiver er en dødelig kombination". Regler og betingelser, der forhindrer penge i at blive brugt til at redde liv og økonomi, skal suspenderes i denne nødsituation", advarede han.

Guterres fremhævede USA og sagde, at USA har "en meget vigtig rolle at spille, fordi det meste af det finansielle system i verden opererer i dollars", og USA tilbageholder størstedelen af de indefrosne afghanske valutareserver. Til mødet i dag med udenrigsminister Antony Blinken forventes, ud over Guterres selv, at Peter Maurer, formand for Den Internationale Røde Kors- Komité, og Martin Griffiths, FN's undersekretær for humanitære anliggender og nødhjælp, at være til stede.

Den 11. januar udsendte Griffiths på vegne af alle FN's humanitære organisationer og hjælpepartnere en international appel om finansiering på 4,4 milliarder dollars i år til Afghanistan, hvilket er den største appel af denne art til en

enkelt nation i FN's historie.

Blandt de nødvendige foranstaltninger, der nævnes i appellen, er ophævelse af sanktionerne mod Afghanistan, som forhindrer vigtige kommercielle funktioner, samt nødhjælp og ophævelse af indefrysningen af de 9,5 mia. dollars i aktiver, der tilhører Afghanistans nation og befolkning, og andre foranstaltninger, der gør det muligt at få bank-, valuta- og vekseltransaktioner til at fungere. Forarmelsen har nået et stadium af elendighed, hvor knap 5 % af den samlede befolkning på 38 millioner mennesker har tilstrækkeligt at spise. 23 millioner lever i forskellige grader af ekstrem sult, og af dem er 8,9 millioner mennesker ved sultestadiet.

Blandt Taliban-regeringens begrænsede nødløsninger er programmet "mad for arbejde", hvor en person, der stadig er i stand til at arbejde, tilbydes 10 kg hvede for et bestemt antal arbejdstimer. Det er ubærligt. I går beskrev FN's Fødevarereprogramms landechef for Afghanistan, Mary-Ellen McGroarty, situationen over for AP som en "tsunami af sult".

At reagere på denne nødsituation er en moralsk prøve for "Vesten", hvis amerikanske og NATO-styrker trak sig ud for fem måneder siden efter 20 års besættelse. Ingen løgne om "demokrati" og "værdidrevne" udenrigsrelationer kan dække over skylden i den massedød, der vil være resultatet, hvis der ikke gribes ind omgående.

Den samme moralske test er involveret i spørgsmålet om krig eller fred, i USA's og NATO's nuværende konfrontation med Rusland. I går var den sidste af de tre samtaler i denne uge mellem Rusland og "Vesten": Den 9.-10. januar fandt samtalerne sted mellem USA og Rusland (Genève), den 12. januar mellem NATO og Rusland (Bruxelles) og den 13. januar samtalerne mellem OSCE og Rusland (Wien). På initiativ af Rusland, som i december fremlagde to tekster om sikkerhedsgarantier med henblik på konkret handling, blev potentialet for et produktivt arbejde, næsten uden undtagelse, ikke overraskende,

blokeret af en kollektiv positionering med løgne og trusler fra USA og NATO.

Ikke desto mindre talte den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov i dag, da han leverede sin årlige gennemgang af sidste års diplomati, om at fortsætte disse principielle sikkerhedsforhandlinger og med velvillighed, samtidig med at han strengt betonedede, at det, der nu forventes, er skriftlige svar på de russiske forslag til tekster, og det skal ske snart. Rusland har ikke uendelig tålmodighed, understregede han.

Næsten samtidig med afslutningen af gårsdagens OSCE-forhandlingerne i Wien, signalerede USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, imidlertid et nyt angreb på Rusland, som siden er blevet ført ud i livet. Sullivan sagde på et pressemøde, at "efterretningstjenesten har indhentet oplysninger" om, at Rusland lige nu "forbereder en anledning, til at have mulighed for at opfinde et påskud for en invasion" af Ukraine, på samme måde som de gjorde det i 2014. Han sagde, at Rusland bruger den samme "drejebog", som de benyttede i 2014, og "administrationen vil have yderligere detaljer om, hvad vi ser som denne potentielle udlægning af et påskud, som vi vil dele med pressen i løbet af de næste 24 timer.". Lige på Sullivans stikord kom "pressen" i morges med tre bølger af artikler – med Washington Post og New York Times i spidsen – om at Rusland har aktiver indlejret placeret i Ukraine, klar til at iscenesætte et "false flag"-stunt, for at retfærdiggøre en russisk invasion. For det andet, at USA hellere må overveje at lede, ikke blot støtte, Ukraines forsvar mod Rusland i tilfælde af et angreb. For det tredje kommer rapporterne om, at der netop er sket et nyt cyberangreb på ukrainske ministerier, hvor Rusland formodes at være gerningsmanden.

Hvis denne vanvittige udenrigspolitik får lov til at fortsætte, vil resultatet blive massedød som følge af krig. Kremls talsmand Dmitrij Peskov er allerede gået ud og har fordømt disse beskyldninger som fuldstændig ubegrundede og

baseret på "rygter".

Schiller Instituttet har sammen med samarbejdspartnere mobiliseret alle mulige tiltag for at afsløre og stoppe denne dødbringende fremgangsmåde og dens bagmænd. For at få øjeblikkelig opmærksomhed på Afghanistan's nødsituation vil der mandag den 17. januar kl. 11.00 (kl. 17 dansk tid) blive afholdt et webinar på i Schiller Instituttet med titlen "Stop mordet på Afghanistan".
<https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20220117-conference>

Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche udtalte i går på sin ugentlige webcast: "Hvis du har noget hjerte tilbage i kroppen, så deltag i denne kampagne. For jeg tror, at hvis Vesten ikke kan mobiliseres for at hjælpe med at løse den situation, som vi har forårsaget – jeg mener, 'vi', Vesten, NATO var der i 20 år – hvis vi ikke kan løse det, vil hele verden se på Vesten med fuldstændig foragt. Så dette er en sidste chance for at vende dette, ved nu at gå sammen med alle naboerne, herunder Rusland og Kina, men europæerne og USA er de mest påkrævede. For hvis vi ikke kan gøre det, tror jeg, at dette vil være symbolet på vores undergang. Og det må vi ikke tillade, men må tage det som historiens vendepunkt." (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/01/13/webcast-replace-nato-with-a-security-architecture-based-on-the-westphalian-principle/>)

Stop mordet på Afghanistan

Schiller Instituttets online-

seminar

**Mandag den 17. januar 2022
(Martin Luther King-Dag i
USA)**

kl. 17 dansk tid

*“Uretfærdighed hvor som helst er en trussel mod retfærdighed
når som helst.”*

– Martin Luther King

Tilmeld dig her for at få et direkte link: [Konference, 17. januar 2022](#)

Eller se programmet på denne side på vores danske hjemmeside.

Når året 2022 begynder, lad os så i hele verden vende vores tanker, ikke kun mod Dr. Martin Luther King Jr., men mod hans mission: Etableringen af et “elsket fællesskab” af hele menneskeheden. Vi må indse, at den største sygdom, der truer menneskeheden, er “fordærvet ligegyldighed”, hvilket viser sig mest spektakulært i den bevidste udsultning lige nu af millioner af mennesker i Afghanistan “i menneskerettighedernes navn”. Hvis man lader en sådan uretfærdighed ske for andre, vil den samme uretfærdighed før eller senere ske for en selv.

19 mennesker er netop omkommet i en forfærdelig brand i Bronx i New York. Der var over to dusin tidligere rapporterede overtrædelser i denne bygning. Blandt de døde var ni børn. Men hundredtusindvis af børn er ved at sulte ihjel i Afghanistan. Årsagen til uskyldige børns død i Afghanistan og i Bronx er den samme: Årsagen er en fordærvet ligegyldighed med hensyn til, om de ville eller burde overleve eller ej.

Engang stræbte nationerne efter velstand for alle borgere; det blev kaldt "den generelle velfærd for os selv og vores efterkommere". Nu, fordi vi nægter at stoppe Wall Street og City of Londons forgæves forsøg på at videreføre deres bankerotte system, "vinker" massedøden dagligt til os i hele den transatlantiske verden. Vi får at vide, at massedød desværre vil være "normalt"; den vil være "endemisk" i form af pandemier, krig eller "ekstreme begivenheder". Hvis det er tilfældet, må det være et direkte resultat af vores fordærvede ligegyldighed, for vi kunne have behandlet de sygeste i verden først, men valgte i stedet at lade være, og vi vælger stadig at lade være.

Vi siger "NEJ" til denne pagt med fortvivlelsen og døden.

Der findes en plan, kaldet "Operation Ibn Sina", som er udarbejdet af Schiller Instituttet, for at løse den uretfærdighed, der er i gang i Afghanistan, og derved skabe en fælles verdensomspændende indsats, for at rulle de grove uretfærdigheder inden for sundhedspleje og andre områder tilbage. Frigivelsen af Afghanistans 9 milliarder dollars i pengemidler er kun begyndelsen.

Du har magten til at gennemføre Operation Ibn Sina ved at stå sammen med os og afvise den fordærvede ligegyldighed. Vejen til at bekæmpe uretfærdighed er at skabe retfærdighed i verden nu. På den måde kan den uretfærdige død for dem, der er døde ved branden i Bronx, af hungersnød i Afghanistan og pga. de tåbelige, dødsdømte imperialistiske ambitioner over hele verden, måske være inspirationen til at skabe det "elskede fællesskab", som menneskeheden virkelig har brug for og fortjener.

»Aldrig atomkrig«-erklæringen af fem stormagter begynder 2022, LaRouches år

Den 3. januar (EIRNS) – Imens året 2022 åbnede, der markerer økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, rådførte stats- og regeringscheferne for de fem atomvåbenstater, som også er de permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (P5), sig med hinanden, som Helga Zepp-LaRouche har insisteret på, at de må gøre, og udstedte for første gang en erklæring om, at »atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes« (se hele erklæringen nedenunder). Ordene blev brugt af præsidenterne Biden og Putin efter deres videokonference den 7. december 2021; og denne erklæring vil nu være in mente, når USA-Rusland-NATO-forhandlingerne om Ukraine-krisen finder sted den 10.-13. januar.

Men den grundlæggende årsag til optimisme her er ikke så meget ordene i denne erklæring, men at lederne af de fem magter handlede sammen mod global krig. Helga Zepp-LaRouche havde offentligt opfordret dem til at gøre dette for præcis to år siden – den 3. jan. 2020, i den farlige periode efter USA's mord på den iranske general Qassem Soleimani – og har opfordret dem til det mange gange siden. Den 15. januar 2020, to uger efter Helga LaRouches første appel, opfordrede Ruslands præsident Putin til et P5-statsoverhoved-topmøde for at behandle problemerne med fred, sikkerhed og terrorisme – og han har også gentaget det forslag adskillige gange siden; og hans talsmand understregede i dag, at det stadig er nødvendigt efter denne »aldrig atomkrig«-erklæring.

Allerede i begyndelsen af marts 2020 havde Helga LaRouche identificeret COVID-pandemien – med krav om et moderne sundhedssystem opbygget i alle lande – som den nye betingelse for et sådant stormagtstopmøde. Dette må ske som en

nødforanstaltning i Afghanistan sammen med fødevarehjælp og strømforsyningsgarantier for at redde millioner af liv. Det er starten på, gennem fysisk-økonomisk udvikling, det rigtige navn for fred; og det peger på et nyt internationalt kreditsystem, som Franklin Roosevelts Bretton Woods, i stedet for det krakkende kasino, vi har nu. Det er disse missioner, der er unikt tilgængelige gennem det Lyndon LaRouche kaldte »fire-magtsaftalen« mellem USA, Rusland, Kina og Indien. Det gør dagens »P5«-erklæring væsentlig ud over dets ordlyd.

Erklæringen blev offentliggjort samtidigt omkring kl. 11:00 amerikansk østlig tid på alle fem præsidenters/premierministres hjemmesider. »Vi bekræfter, at en atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes,« siger erklæringen. »Da brug af atomvåben ville have vidtrækkende konsekvenser, bekræfter vi også, at atomvåben – så længe de fortsætter med at eksistere – bør tjene defensive formål, afskrække aggression og forhindre krig. Vi er overbevist om, at yderligere spredning af sådanne våben må forhindres«. Dette irettesætter de gale krigshøge som USA's senator Roger Wicker, der har rejst »muligheden« for et første atomangreb på Rusland i forbindelse med Ukraine.

De fem underskrivere bekræfter også vigtigheden af at imødegå atomare trusler, såvel som deres forpligtelser i forhold til traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT) og dens forpligtelse til »at føre forhandlinger i god tro om effektive foranstaltninger vedrørende standsning af atomvåbenkapløbet snarligt«. De »bekræfter, at ingen af vores atomvåben er rettet mod hinanden eller mod nogen anden stat«.

De erklærede også: »Vi har til hensigt at fortsætte med at søge bilaterale og multilaterale diplomatiske tilgange for at undgå militære konfrontationer, styrke stabilitet og forudsigelighed, øge den gensidige forståelse og tillid og forhindre et våbenkapløb, der ikke ville gavne nogen og bringe alle i fare. Vi er fast besluttet på at føre en konstruktiv dialog med gensidig respekt og anerkendelse af hinandens

sikkerhedsinteresser og bekymringer«.

Det russiske udenrigsministeriums talskvinde, Maria Zakharova, sagde: »Vi håber, at godkendelsen af en sådan politisk erklæring under de nuværende vanskelige forhold for international sikkerhed vil hjælpe med at reducere niveauet af internationale spændinger«. Kreml-talsmand Dmitry Peskov understregede, at Moskva stadig betragtede et topmøde mellem verdens store atommagter som »nødvendigt«. Kinas viceudenrigsminister, Ma Zhaoxu, blev citeret af det officielle nyhedsagentur, Xinhua, at løftet »vil hjælpe med at øge den gensidige tillid og erstatte konkurrence mellem stormagter med koordinering og samarbejde«.

Men det er kun et skridt, som disse nationers ledere skal holdes til. Det transatlantiske bank- og finanssystem er på vej mod hyperinflation og krak. Det, verden absolut har brug for, er en stormagtsforhandlingsproces, som i det mindste også involverer Indien, for at iværksætte et nyt internationalt kreditsystem, der er i stand til at finansiere reel økonomisk udvikling, »TVA-lignende«, gennemgribende udvikling af fattigere regioner (TVA var et statsligt udviklingsagentur i USA til udvikling af Tennessee-dalen under depressionen i 1930'erne –red.), avanceret udvikling af atomkraft, teknologiske fremskridt drevet frem af lynprogrammer inden for rumvidenskab og fusionskraft. Vejlederen og planlæggeren af denne proces, og verdens førende i kampen for den, var Lyndon LaRouche. Dette begynder LaRouches år.

Organisationen for islamisk

Samarbejde forpligter sig til koordineret støtte til Afghanistan; verden må skride til handling – vores 'historiske mission'

Den 19. december (EIRNS) – I søndags mødtes Ministrenes Råd fra Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC) i et ekstraordinært samråd (session) i Pakistan og blev enige om forslag for koordineret humanitær støtte til Afghanistan, samt økonomiske tiltag. Mekanismer for at følge disse til dørs blev fastlagt, således at OIC's beslutninger kunne realiseres. Mere end 70 delegerede deltog, som repræsenterede medlemslande, gæstinationer, internationale, finansielle og FN-relaterede -nødhjælpsagenturer. Med 57 medlemslande er OIC den næststørste sådan organisation efter De forenede Nationer. Men selv med dette, vil det som vil bestemme hvad der sker med den afghanske befolkning og nation, den større omkringliggende region, samt verdenssituationen, være en nødvendig forandring i tilgangen, væk fra den dødelige geopolitik og påbegyndelsen af fælles, positiv handling blandt stormagterne.

Dette blev understreget i fredags – åbningsdagen af det tre dage lange OIC-møde i Islamabad – af Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, som deltog i en diskussion, der blev vist på Pakistans nationale TV, PTV, som nøje fulgte OIC-begivenheden. Hun sagde følgende: »I en vis forstand er det at samle alle internationale kræfter for at hjælpe Afghanistan, efter min mening en af de allervigtigste, historiske missioner. På en vis måde tror jeg, at hele menneskeheden er som en laser, koncentreret om hvad der sker i Afghanistan. Så, jeg vil virkelig håbe, at alle de deltagende

og berørte nationer vil fordoble og flerdoble deres anstrengelser for at gøre redningen af Afghanistan til et tema for hele verden, fordi det er det lige nu. Og jeg mener, at alle fremgangsmåder må tages i brug: medier, FN, konferencer. Der bør være et trommeslag, et trommeslag for at vække verdens samvittighed, fordi jeg tror, at dette er en slags bedømmelse af vores evner som menneskehed: er vi i stand til, moralsk, at overleve eller ej?»

Hvad der sker her til aften er, at tilsagn begynder at komme fra OIC-nationer, angående donationernes størrelser, som har til formål at yde den hårdt tiltrængte støtte. Baseret på de første udmeldinger omfatter rammerne for den tildelte bistand flere funktioner. En resolution om, at OIC vil oprette en Humanitær Fond og et Program for Fødevarer-sikkerhed blev enstemmigt vedtaget. OIC-mødet opfordrede til, at den eksisterende Islamiske organisation for Fødevarer-sikkerhed (IOFS) arbejder med dette nye Program for Fødevarer-sikkerhed for Afghanistan, herunder brugen af IOFS-reserver, hvis dette giver mening. Den Humanitære Fond står til at blive operationsklar i løbet af det første kvartal i 2022, under Den islamiske Udviklingsbanks regi.

I Kabul skal den eksisterende OIC-mission styrkes med større logistiske, finansielle og menneskelige ressourcer for at gøre det muligt for den at koordinere operationer med globale agenturer og partnerskaber. Under disse inkluderes de åbenlyse FN-agenturer, fra UNICEF til Verdens Fødevareprogram, samt andre organisationer. En prioritet vil blive lagt på at samarbejde med Verdens Sundhedsorganisation indenfor vacciner og medicinske forsyninger.

Der vil være støtte til de afghanske flygtninge, som er flygtet til nabolande, og til de internt fordrevne i Afghanistan selv. Det vurderes, at 665.000 mennesker er blevet fordrevet blot imellem januar og september 2021, udover de allerede 2,9 millioner fordrevne i deres nation. Kortfattet: 60% af befolkningen på 38 millioner mennesker trues med -

hungersnød og manglen på livets fornødenheder.

Konferencen bød velkommen til Usbekistans tilbud om, i fællesskab med FN, at skabe et regionalt, logistisk knudepunkt i byen Termez for at håndtere fragten af humanitært materiel til Afghanistan. OIC-mødet godkendte ambassadør Tarig Ali Bakhit Salah, assisterende generalsekretær for humanitære, kulturelle og familiære Anliggender ved OIC-sekretariatet, som OIC's Særlige Udsendte i Afghanistan for OIC's Generalsekretær for at koordinere indsatsen og rapportere til OIC.

Det meddeles af AP Pakistan (APP), at der var en indtrængende appel for at bygge storstilede projekter i det multinationale område for at tilvejebringe genopbygning og udvikling. Overordnet set burde dette inkludere energi-, transport- og kommunikationsprojekter. To af disse var TAPI-rørledningen og TAP-ledningen, som skal overføre strøm mellem Turkmenistan, Afghanistan og Pakistan. Diskussionens deltagere henledte opmærksomheden på vigtigheden af Den økonomiske Samarbejdsorganisations 15. topmøde, som mødtes den 28. november 2021 i Ashgabat i Turkmenistan.

Det andet område af OIC-initiativer, parallelt med arbejdet indenfor humanitær støtte, fødevarerhjælp og anti-pandemiske tiltag, er i skabelsen af bank-, kredit- og relaterede rammebetingelser, som skal tjene en genetableret, - fungerende økonomi, samt til genopbygning. Ifølge APP vedtog Udenrigsministrenes Råd, at de første forhandlinger, »der skulle frigøre finansielle og bank-relaterede veje for at genoprette likviditet, samt - finansiell og humanitær assistance«, burde begynde under vejledningen af OIC's Generelle Sekretariat og Den islamiske Udviklingsbank. APP tilføjede, at deltagere diskuterede at »udforske realistiske måder, hvorpå Afghanistans finansielle aktiver kunne frigøres«.

Det er her, at en direkte konfrontation kommer ind i billedet med London, Washington D.C. og medsammensvorne, der -

uberettiget insisterer på at tilbageholde 9,5 milliarder dollars af Afghanistans statsaktiver, som er svært nødvendige for regerings- og økonomiske funktioner. En særlig styg, dobbeltmoralsk offentlighedskampagne finder sted i USA, hvor åbne breve blev offentliggjort i den seneste uge, hvor krokodilletårer blev fældet, og det blev påstået, at nogle af de 9,5 milliarder dollars burde blive frigivet og brugt til »direkte at afhjælpe det afghanske folk«, men kun hvis de kunne overføres direkte til FN og andre agenturer, hverken relateret til Kabul-regeringen eller Taliban. Et af brevene var fra forhenværende militære personligheder, som står i forbindelse med det berygtede Atlantiske Råd, og det andet brev var fra 39 kongresfolk, enten uvidende, blåøjede, korrupte eller alle tre.

Ingen nation eksisterer uden fungerende institutioner. Ingen uafhængighed er mulig uden økonomisk suverænitet. At tilbageholde finansielle midler, eller på uberettiget vis kontrollere beslutningstagningen over benyttelsen af disse, er ensbetydende med at ødelægge en nation. Dette vil fuldføre opgaven gennem folkemord, hvilket 20 år med militær tilstedeværelse og manglen på udvikling ikke var i stand til i Afghanistan. Dette er en moralsk prøve for Vesten.

Hvad de finansielle midler bør bruges til, samt hvad der generelt må gøres i Afghanistan, er præsenteret i et nyudgivet *EIR*-interview med Dr. Shah Mehrabi, som i 20 år sad i bankbestyrelsen i DA Afghanistan Bank, Afghanistans centralbank.

Vores rolle i at udbrede sådanne politiske tiltag er uundværlig, parallelt med at bringe sandheden om størrelsesordenen af Afghanistans krise, som fuldstændig udelukkes af den transatlantiske presse. Zepp-LaRouches opråb for Operation Ibn Sina, som vil skabe en moderne sundhedsplatform i landet, er en opfordring til at verden agerer. At rette lyset på Afghanistan,

og mobilisere for det som må gøres, udbreder forståelse af nødvendigheden for at gøre en ende på grebet fra den imperialistiske udenrigspolitik og det globalistiske finanssystem overalt, som nu bryder sammen og truer med atomkrig.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sine bemærkninger på PTV den 17. december, ved at sammenfatte situationen således: »Så, i en vis forstand tror jeg, at Afghanistans skæbne og menneskehedens skæbne er langt tættere forbundet end de fleste mennesker kan forestille sig.«

Links:

Et *EIR*-interview med Dr. Shah Mohammad Mehrabi, som sidder i den regerende bestyrelse af Afghanistans centralbank (Da Afghanistan Bank), er blevet offentliggjort i video- og tekstformat. Heri går han i dybden med det, som er nødvendigt for at Afghanistan kan fungere økonomisk. Interviewet har titlen: »Amerikansk politik 'kvæler det afghanske folk'«:

<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/18/interview-with-dr-shah-mehrabi-u-s-policy-is-suffocating-the-afghan-people/>

Fire repræsentanter for Schiller Instituttet blev interviewet på Pakistans PTV i forbindelse med OIC-konferencen:

Stifteren af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, og Hussein Askary:

<https://schillerinstitute.com/blog/2021/12/19/pakistan-tv-special-broadcast-on-oic-extraordinary-meeting-on-afghanistan-gets-briefing-from-helga-zepp-larouche-hussein-askary/>

Harley Schlanger:

https://youtu.be/_sb7eD5sLdc

Karel Vereycken:

Operation Ibn Sina: Det afgørende våben i den nuværende »krig om idéer«

Den 14. december (EIRNS) – De hurtige forandringer i den internationale, strategiske situation kræver, at vi retter vores opmærksomhed på at besvare dette afgørende spørgsmål: Hvordan kan idéer, såsom interventionen fra Komitéen for modsætningernes Sammenfald i verdens sundhedskrise, samt »Operation Ibn Sina«, et militært og strategisk, såvel som filosofisk, alternativ til den dødbringende geopolitik i Sydvestasien, omdanne den nuværende, tydeligvis fejlslagne liste af »troværdige politiske valgmuligheder« for at sikre, ikke blot fortsat menneskelig overlevelse, men sågar en økonomisk velstand uden sidestykke? Med andre ord, er det sandt, at en idé, under visse betingelser, som repræsenterer et dybere, uset, højere »poetisk« princip, kan blive til en virksomhedsfuld politik, måske budt velkommen af store dele, eller sågar hele menneskeheden, således at ufuldkomne personer og ledere »selv imens de benægter og afsværger, alligevel formås til at tjene den magt, som sidder på tronen af deres egne sjæle«?

Tre udviklinger i de sidste 48 timer antyder muligheden for en stor, dybdegående og vedvarende forandring. Disse udviklinger viser også, at dem, der handler fra den kreative fornufts »højere domæne«, ikke blot er klogere, men kan udmanøvrere dem, der ikke gør dette.

Ét: Det russiske afslag, støttet af nationerne, Indien og

Kina, hver med »én milliard plus« individer, af FN's sikkerhedsråds resolution, som erklærer, at »klimaforandringer er en global sikkerhedstrussel«. Dette går imod det geopolitiske fremstød, der har været under opsejling i årevis for at sætte sloganet »klimaforandringer« i stedet for »ressourceknaphed« – det tidligere argument, der kan findes i dokumenter som »Det nationale Sikkerhedsstudie 200: Konsekvenser af verdensomspændende befolkningsvækst for USA's sikkerhed og oversøiske Interesser« (»National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests«). [I studiet stod der, at befolkningsvækst i udviklingslande var en trussel mod USA's nationale sikkerhed, fordi disse lande dermed ville bruge deres egne, vigtigste naturressourcer, som USA havde brug for – red.] Disse tre nationer, som repræsenterer 40% af verdens befolkning, forsvarede dem der var for svage, for nedtrådte eller opdelte til at forsvare sig selv.

Rusland og Kina i særdeleshed er klare over, at rapporten, »Den verdensomspændende trusselsvurdering udarbejdet af det amerikanske efterretningssamfund fra 2019«, blev skrevet efter sabotagen af det panel, som skulle have været ledt, efter Præsident Trumps anmodning, af fysikeren, William Happer, som fik en plads i Det nationale Sikkerhedsråd. Panelet havde til hensigt at undersøge den falske, (såkaldt) videnskabelige fortælling om "forbindelsen" mellem CO₂-udledninger og global opvarmning. Trump afviste - Trusselsvurderingen fra 2017, som oprindeligt havde påstået det samme, og han bragte Happer ind i administrationen i 2018. Men før Happers komité overhovedet kunne nå at mødes, blev den saboteret – sandsynligvis fra CIA's side, ifølge én kilde – og gennemgangen blev aldrig foretaget.

Rapporten fra 2019 konkluderede, at klimaforandringer er menneskeskabte og en betydelig trussel mod den nationale - sikkerhed. På side 23 står der: »Global miljømæssig og

økologisk nedbrydning, såvel som klimaforandringer, vil højst sandsynligt fremskynde konkurrencen om ressourcer, økonomisk nød og social utilfredshed gennem 2019 og derudover... Aftagende arktisk havis kunne forøge konkurrence – særligt med Rusland og Kina – i adgangen til søruter og naturlige ressourcer«. På side 24, en side senere, under titlen, »Regionale trusler: Kina og Rusland«, står der: »Kina og Rusland vil give udfordringer for USA og deres allierede indenfor en bred vifte af økonomi, politik, kontraspionage, militær og diplomati. Vi forventer, at de vil samarbejde for at modvirke amerikanske mål, og drage fordel af den stigende tvivl om den liberale, demokratiske model i nogle områder.« Det er det, som rent faktisk blev udmanøvreret af Rusland, Kina og, på en anderledes måde, Indien, gennem deres ageren i FN i mandags.

To: Det atlantiske Råd (Atlantic Council) udgav i mandags et åbent brev til Præsident Biden under overskriften: »Afghanistan er ved at bryde sammen. Her er hvad USA bør gøre ved det«. Det var underskrevet af 13 amerikanske diplomater og militært personel, inklusive Ryan Crocker, James Cunningham, James Dobbins, David Petraeus og andre. Det indeholder følgende afsnit:

»Udover fødevarer og medicin, har Afghanistan brug for en stabil valuta og et fungerende banksystem for at undgå et omsiggribende sammenbrud af økonomien og regeringen. - Sundhedshjælpere, lærere og andre uundværlige arbejdere har brug for at blive betalt, hvis statens mest grundlæggende funktioner skal bevares. Almindelige afghanere fortjener adgang til deres egne penge, nu indefrosset i banker, som er bange for amerikanske og internationale sanktioner, samt det mulige sammenbrud af det afghanske finanssystem.«

Lyder positivt, ikke sandt? Dernæst: »diskussioner er undervejs i Washington og andre steder for at *udforske forskellige måder for at stabilisere den afghanske valuta og at undgå kollapset af banksystemet, uden at forsyne Taliban med ekstra ressourcer, som kunne bruges til ildesindede*

formål. Gode idéer til hvordan dette kan gøres er til stede, herunder forslag fra forhenværende ambassadører, USAID-direktører og embedsmænd fra Verdensbanken, blandt andre. Eftersom et hvilket som helst tiltag i denne retning vil være kontroversielt, og intet kontrolsystem er perfekt, - kræver det mod at handle«.

Når som helst man hører sætningen »mod til at handle« fra disse kredse, som »handler« overalt i verden, hele tiden, ofte i dit navn og uden din tilladelse, vær påpasselig og fortsæt med forsigtighed. Dem der har læst bogen: »*En økonomisk lejemorders bekendelser*« (»*Confessions of An Economic Hit-Man*«), af John Perkins, kan genkende tankegangen her. Der er rent faktisk intet om nødvendigheden af at stabilisere den afghanske nation her – men der er, på den anden side, en anden vigtig, bevægende faktor. »Jo længere beslutninger udskydes, desto sværere vil det blive at forhindre den overhængende humanitære katastrofe i landet og døden for mange afghanere« – dødsfald, hvis skyld vil ligge hos USA, NATO og dem der har afvist »Operation Ibn Sina«, eller noget som helst reelt nødsamarbejde med nationerne i området. Operation Ibn Sina er et sådant samarbejde, foreslået af Helga Zepp-LaRouche, og involverer Pakistan, USA, Kina og Rusland, såvel som Usbekistan og alle nationerne rundt om Afghanistan. Sådant et samarbejde, særligt i lyset af Putin-Biden-diskussionerne om spændingerne, der finder sted på grænsen mellem Ukraine og Rusland, både den russiske og amerikanske militære erfaring i Afghanistan og muligheden for et samarbejde mellem »modsætningerne« i det gode formåls tjeneste, samt medlemmer af andre religiøse overbevisninger, særligt til juletid, burde forfølges så meget desto mere. Operation Ibn Sina, så »usandsynlig« som den måske virker, er en krigsvindende strategi mod de reelle fjender – »fattigdom, sult, sygdom og krigen selv«.

Tre: Bevismateriale, nøje sammenstillet i Danmark og Norge, med hensyn til coronavirussets omikron-variant, viser, at selv

dem der har fået to vaccinstik har en meget høj smitterate [Danmarks myndigheder har igangsat en stor indsats for et tredje vaccine-boosterstik, hvilket de håber vil være meget effektivt, som et britisk studie viste – *red.*]. Dette rejser det åbenlyse spørgsmål: Hvad hvis omikron var ligeså dødelig som deltaviruset, hvilket den virker til ikke at være? Hvad ville vi gøre ved det? Selv uden dette, hvad er der ved at ske med hospitalsvæsenerne verden over, som er ved at blive oversvømmet af omikrontilfælde – og muligvis, hvert eneste dag det skulle være, en endnu mere dødbringende variant? Opråbet fra Dr. Jocelyn Elders til en global dialog og konference for at katalysere en verdensøkonomisk nødplatform, hvor upraktisk det end måtte lyde, er »sejrens hvælving« hvorunder verdens svageste og stærkeste, rigeste og fattigste, må mødes, hvis det skal lykkes at overleve.

Lyndon LaRouche sagde følgende i december 1985: »I en sand republik, er sande borgere personligt ansvarlige overfor Skaberen, for virkeliggørelsen af denne republik; for virkeliggørelsen af det almene vel, da det påvirker alle personer i denne republik; for virkeliggørelsen, således, af hvert personligt liv i denne republik, samt virkeliggørelsen af denne republiks rolle i verden; for menneskehedens almene vel som helhed og hver eneste individuel personlighed, nutidig og fremtidig, af menneskeheden som en helhed. Den individuelle borger af en republik er personligt ansvarlig overfor Skaberen i den grad, at det individ enten har evnen til at påvirke tingenes gang, eller kan udvikle den nødvendige evne til at påvirke tingenes gang.« Måske benægter og afsværges vi, men vi kan også tjene fornuftens og skønhedens højere magt, hvilket, hvis vi er heldige, »selv i vores trods«, vil side og råde på tronen af vore egne sjæle.

Billede: Aga Khan Foundation: Sandra Calligaro

Afskrift, Video, lyd, rapport: Afghanistan seminar: Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling. den 11. oktober 2021 i København

(Denne opdateret video inkluderer udtalelser fra de kinesiske og iranske ambassader i Danmark og Helga Zepp-LaRouche, som begynder 1 time 50 min. ind i videoen.)

(This updated video includes statements from the Chinese and Iranian embassies in Denmark and Helga Zepp-LaRouche at 1 hour 50 min.)

Lydfil af præsentationerne på engelsk (videoen inkluderer diskussionen):

Audio of the presentations in English (The video includes the discussion):

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2021/10/211011presentations-cut-mp32.mp3>

Afskriftet på engelsk findes nedenunder.

The transcript in English is below.

For English, find the flag below.

Afghanistan: Hvad nu?

Fred gennem økonomisk udvikling

Et seminar/webcast afholdt af Schiller Instituttet i Danmark
af Michelle Rasmussen

Afghanistan: Hvad nu?

Fred gennem økonomisk udvikling

Et seminar/webcast afholdt af Schiller Instituttet i Danmark

Introduktion af Michelle Rasmussen

Schiller Instituttet i Danmark afholdt et succesfuldt, kombineret seminar og webinar under overskriften: "Afghanistan: Hvad nu? Fred gennem økonomisk udvikling", som fandt sted den 11. oktober 2021 i København. Videoen af begivenheden kan ses her: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=31793>

Nu, hvor krigen i Afghanistan er forbi, og mange i Vesten er rystede over hændelserne, er vi konfronteret med en enestående mulighed for at forandre en politik baseret på regimeskifte og militære interventioner til en politik for fred gennem økonomisk udvikling. Dette er tilfældet for Afghanistan og også resten af verden. Alle på denne klode kan nu se den massive fiasko af Vestens krige for regimeskifte siden 2001. De har kostet millioner af liv og billioner af dollars.

Dette paradigmeskifte kunne ikke være mere presserende i lyset af den humanitære krise i Afghanistan. En omfattende nødhjælpsindsats er absolut nødvendig, som kræver at den afghanske regerings finansielle midler, nu indefrosset i USA og i andre lande, bliver frigivet, og at det internationale samfund af regeringer og hjælpeorganisationer reagerer.

Men det kræver også en langsigtet indsats i opbygningen af

Afghanistans interne infrastruktur og at forbinde landet med Den nye Silkevej (Bælte- og Vejinitiativet), såvel som forbedringen af landets uddannelses- og sundhedssystem. Det er ligeså en gylden mulighed for at opgive geopolitik og at etablere et samarbejde til gensidig fordel mellem USA og Europa på den ene side, og Kina, Rusland og andre nationer på den anden.

Derfor tog Schiller Instituttet i Danmark, med kort varsel, initiativet til at organisere dette seminar/webinar med særlige gæster samlet i København. Diplomater fra Sydvestasien, Nordafrika og Asien, samt medlemmer af Schiller Instituttet deltog i seminaret, der var Schiller Instituttets første fysiske møde siden starten af COVID-19. Yderligere var der deltagere fra Asien, Sydvestasien, Afrika og Europa via en live stream.

[Indbydelsen](#) indeholdt en indsigt i de afgørende spørgsmål på spil nu fra Helga Zepp-LaRouche, stifteren og præsident af det internationale Schiller Institut.

Alle talerne har været aktivt involverede i spørgsmålet om Afghanistan. De var:

Hussein Askary, Schiller Instituttets Koordinator for Sydvestasien og bestyrelsesmedlem af [Belt and Road Institute in Sweden](#), forfatter af [Geoøkonomiens dagry – Udvidelsen af Bælte og Vej til Afghanistan](#), medforfatter af [Udvidelsen af Den nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk Renæssance](#), og arabisk oversætter af [Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen](#). Hussein Askary, oprindeligt fra Irak, har for nyligt deltaget i mange webcasts og er blevet interviewet på fjernsynet i forskellige lande.

Hussein Askary beskrev den humanitære nødsituation, som det afghanske folk er konfronteret med, og potentialet for at Schiller Instituttets og Lyndon og Helga LaRouches program for fred gennem økonomisk udvikling kunne blive en realitet for Afghanistan og for verden efter sammenbruddet af det gamle system med vedvarende krige. En vigtig pointe, som han understregede, var, at hvis de vestlige regeringer fortsætter med at indefryse Afghanistans

finansielle midler og tilbageholde deres hjælp til genopbygningen af Afghanistan, blot for at bevise at Taliban var ude af stand til at lede nationen, ville det føre til katastrofale resultater. Afghanistan har været et isoleret hul i kortet i midten af den spændende økonomiske udvikling, som Kinas Bælte- og Vejinitiativ har skabt, og nu er det på tide at bringe den udviklingsdynamik til Afghanistan. Han opfordrede Europa og USA til at samarbejde for at opnå det mål.

Prof. Pino Arlacchi, administrerende direktør for FN's Agentur for narkotikabekæmpelse og kriminalitetsforebyggelse (1997-2002), tidligere EU-rapportør for Afghanistan og i øjeblikket sociologiprofessor ved Skolen for politikvidenskab på Sassari Universitet i Italien ([Prof. Arlacchis hjemmeside](#)). Prof. Arlacchi deltog i to af Schiller Instituttets tidligere webcasts om Afghanistan.

Seminaret havde muligheden for at høre den person, som Helga Zepp-LaRouche har foreslået bliver udpeget til repræsentant for de vestlige lande i Afghanistan. Prof. Arlacchi gav deltagerne en personlig, insider-beretning om, hvordan han succesfuldt forhandlede med Taliban, hvilket resulterede i tilintetgørelsen af opiumproduktionen i Afghanistan før 2001; hvordan USA og Storbritannien besluttede at gøre en ende på den politik efter krigens påbegyndelse; hvad der nu skal gøres for at tilintetgøre opiumproduktionen; og hvad de vestlige landes rolle overfor Afghanistan burde være nu. Prof. Arlacchi understregede, at Vestens rolle burde begynde med at anerkende den nye regering, og acceptere at de har kontrollen over landet. Hvis de behandles med respekt, som vinderne i konflikten, kan alle vigtige spørgsmål blive forhandlet, begyndende med spørgsmålet om kvinders rettigheder.

H. E. Ahmad Farooq, ambassadør for Pakistan til Kongeriget Danmark siden april 2020. 2013-2016: Rådgiver/stedfortrædende permanent repræsentant for Pakistan ved Den permanente mission for Pakistan til FN-agenturer i Rom. 2010-2013: Rådgiver for Pakistans permanente mission til De forenede Nationer i New York. Medlem af Pakistans Sikkerhedsråd i løbet af Pakistans medlemskab for FN's

sikkerhedsråd fra 2012 til 2013. 2018-2020: Generaldirektør indenfor terrorbekæmpelse ved FN og andre multilaterale fora. 2016-2018 og 2008-2010: en FN-direktør indenfor FN's generalforsamling, FN's sikkerhedsråd, terrorbekæmpelse, FN's fredsmissioner og andre politiske og freds- og sikkerhedsspørgsmål.

H. E. ambassadør Farooq talte om det komplekse forhold mellem Pakistan og Afghanistan og beskrev i detaljer, hvordan de sidste 40 års uro i Afghanistan har påvirket Pakistan. I lang tid var det klart, at den amerikanske ledede militære tilgang ville slå fejl. Han sagde, at vi har brug for en geoøkonomisk strategi, og, som Pakistans statsminister, Imran Khan, opfordrede til dette, at udvikle Afghanistan og forbinde det med de omkringliggende lande. H. E. ambassadør Farooq konkluderede med idéer fra Pakistans nationale digter, Muhammad Iqbal, som kaldte Afghanistan for "Asiens hjerte". Iqbal udtalte, at hvis der er fred i Afghanistan, er der fred i Asien, og hvis der er uro i Afghanistan, er der uro i Asien.

Ordstyrer var **Tom Gillesberg**, formand for **Schiller Institut** i Danmark og chefen for Executive Intelligence Review i København. Tom Gillesberg afholder et webcast hver anden uge for Schiller Institut i Danmark og er en tidligere parlaments- og byråds kandidat.

Tom Gillesberg kommenterede på den danske deltagelse i krigene for regimeskifte og opfordrede til, at Danmark og andre regeringer i koalitionen burde skifte fra krigsstiftelse til fredsbevaring.

Helga Zepp-LaRouche sendte en meddelelse til seminaret, hvor hun bebudede, at Schiller Institut ville have en aktionsdag torsdag den 14. oktober for at stoppe indefrysningen af afghanske finansielle midler og opfordrede andre til at deltage.

Den **kinesiske ambassade i Danmark** sendte en udtalelse til seminaret. Den **afghanske ambassade i Oslo** i Norge indsendte også en udtalelse, og talerne tog nogle af de nævnte spørgsmål op. En diplomat fra **Irans ambassade i Danmark** præsenterede en udtalelse til seminaret om deres anstrengelser for at optage de afghanske flygtninge, hvilket er besværliggjort under de uretfærdige amerikanske

sanktioner. Dermed havde seminaret deltagelse af diplomater fra Afghanistan og Afghanistans umiddelbare østlige nabo, Pakistan, den vestlige nabo, Iran, og den nordvestlige nabo Kina.

De to ugers intensive organiseringsproces inkluderede personlige besøg hos 38 ambassader, hvilket resulterede i flere spontane møder, samt henvendelsen til yderligere ambassader og danske politiske og forsvarsrelaterede institutioner. Derudover uddelte Schiller Instituttet i Danmark sin særlige nyhedsorientering om Afghanistan og indbydelsen til seminaret ved en begivenhed, som blev ledt af den danske udviklingsminister, Flemming Møller Mortensen, afholdt i Dansk institut for internationale Studier. Begivenheden var organiseret for at rådgive ministeren om det, som han beskrev som dilemmaet, der involverer Afghanistans akutte humanitære krise, nu efter at Taliban har overtaget magten.

Talerne fra seminaret, og dele fra diskussionen kommer også i Executive Intelligence Review. Vi håber at videoen og afskrifterne vil give dig en bedre indsigt i hvad vi må gøre nu, for at lette nøden for den afghanske befolkning og påbegynde en ny kurs for verdens politiske, strategiske og økonomiske fremtid.

Afskrifter:

Tom Gillesbergs introduktion til Schiller Instituttets Afghanistan-seminar den 11. oktober 2021:

Følgende afskrifter blev udgivet i Executive Intelligence Review den 22. oktober 2021. Vi er igang med at oversætte talerne og udtalelserne til dansk:

Hussein Askarys tale ved Afghanistan seminaret i København:
Gør en ende på kynismen: Imperiets grusomme "store spil" er dødt

Pino Arlaachi: En succesfuld strategi til at

udrydte opiumproduktionen i Afghanistan

Udtalelse fra Den kinesiske Ambassade til Schiller Instituttets Afghanistan seminar den 11. oktober 2021

Download (PDF, Unknown)

Invitationen:

Nu, hvor krigen i Afghanistan er forbi, og mange i vesten er rystet over begivenhederne, er der en mulighed for at udskifte den politik, der har været baseret på regimeskifte og militære interventioner, til en politik for fred gennem økonomisk udvikling. Det gælder for Afghanistan og også for resten af verden.

Og det haster, fordi der er en akut humanitær krise i Afghanistan. Der kræves både en stor nødhjælpsindsats, men også en langsigtet indsats for at opbygge Afghanistans infrastruktur i forbindelse med Den nye Silkevej (Bælte- og Vej-Initiativet), og landets uddannelsessystem og sundhedsvæsen.

Det bør være anledning til at forlade geopolitik og etablere et samarbejde mellem USA/Europa og Kina, Rusland og andre nationer.

Læs mere nedenunder.

Vi håber, at du kan deltage i seminaret.

Invitation in English:

The Schiller Institute cordially invites you to attend our seminar:

Afghanistan: What Now?

Peace through economic development

Date: Monday, October 11, 2021 Time: 13:00 – 16:00

Place: In the center of Copenhagen

Free admission. Registration necessary (Lunch will not be served.)

A Corona pass is required for the protection of all participants.

For more information and to register, contact:

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 or

Feride Gillesberg: 25 12 50 33 or

si@schillerinstitut.dk

Speakers:

✘ **Hussein Askary:** the Schiller Institute's Southwest Asia Coordinator, board member of the Belt and Road Institute in Sweden, author of Dawn of Geo-Economics – Extending the Belt and Road to Afghanistan, and co-author of Extending the New Silk Road to West Asia and Africa: A Vision of an Economic Renaissance, Arabic translator of The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge, originally from Iraq

✘ **Prof. Pino Arlacchi:** Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention (1997-2002) (who negotiated an almost total elimination of opium production with the Taliban before 2001), and former EU Rapporteur on Afghanistan. Currently professor of Sociology at the School of Political Science of the University of Sassari in Italy. Prof. Pino Arlacchi's homepage.

✘ **H.E. Ahmad Farooq, Ambassador of Pakistan to Kingdom of Denmark:** Ambassador in Denmark since April 2020. 2013-2016: Counsellor/Alternate Permanent Representative of Pakistan at the Permanent Mission of Pakistan to the Rome-based UN Agencies, Rome. 2010-2013: Counsellor Permanent Mission of Pakistan to the United Nations, New York. Member of Pakistan's Security Council team during Pakistan's membership of the UN Security Council from 2012 to 2013. 2018-2020: Director General (Counter Terrorism) dealing with counter terrorism at the United Nations and other multilateral forums. 2016-2018 and 2008-2010: Director United Nations, dealing with UN General Assembly, UN Security Council, Counter Terrorism, UN Peacekeeping and other political and peace and security issues.

Moderator: Tom Gillesberg: Chairman of the Schiller Institute in Denmark, Bureau Chief for Executive Intelligence Review in Copenhagen.

Background:

Helga Zepp-LaRouche, the founder and international chairman of the Schiller Institute stated in a webcast on August 21, just a few days after the Taliban took control of Kabul, "Exactly three weeks ago, we had a seminar here on this [Schiller Institute] channel on the situation in Afghanistan. I compared it in terms of importance to the fall of the [Berlin] Wall in 1989, which was the beginning of the end of the Soviet Union. I said it may not be quite as big as the collapse of the entire Soviet Union, but what is happening in Afghanistan is of the same nature, because it is the end of a system."

The new system has to be defined by a peace through development strategy for Afghanistan and the entire region. On August 17 Helga Zepp-LaRouche said, "It's very good that the war has ended, and I think it is, on the contrary, the real chance to integrate Afghanistan into a regional economic development perspective, which is basically defined by the

Belt and Road Initiative of China. There is a very clear agreement of Russia and China to cooperate in dealing with this situation. The interest of the Central Asian republics to make sure there is stability and economic development, there is the possibility to extend the CPEC, the China-Pakistan Economic Corridor, into Afghanistan, into Central Asia, so I think it's a real opportunity. But it does require a complete change in the approach...

"If the European nations and the United States would understand that this is a unique chance, if they cooperate, rather than fight Russia and China, and their influence in the region, and they join hands in the economic development there – there needs to be a perspective for the reconstruction of Afghanistan in a serious way, as it was not done in the last 20 years, for sure – then this can become a very positive turning point, not only for Afghanistan, but also for the whole world."

Peace through economic development is a policy which the Schiller Institute has been campaigning for since its founding in 1984, and which the late Lyndon LaRouche's political movement has been advocating since the 1970's, by designing economic development programs for most of the world. Our efforts intensified after the fall of the Berlin Wall and the collapse of the Soviet Union, proposing a policy called the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk Road, later extended to become the World Land-Bridge concept. There is a reflection of some of the key elements of this policy in the Belt and Road Initiative announced by Xi Jinping in 2013.

Now, after 20 years of war, Afghanistan is facing an appalling humanitarian catastrophe. Helga Zepp-La-Rouche wrote in "Can 'the West' Learn?: What Afghanistan Needs Now" on September 5: "World Food Program Director David Beasley, who visited Afghanistan last week in August, announced that 18 million Afghans are starving—more than half the population—and 4 million are at risk of starvation next winter without massive

help. The WHO fears a medical disaster in view of the scarcely existing health system in the midst of the COVID pandemic, and only around 1 million people are vaccinated so far....”

The necessary economic development emphatically includes building a modern health system, as well as educational expansion, extending the Belt and Road Initiative’s infrastructure connectivity projects, industrial development projects, and agricultural programs designed to eliminate opium production.”

Mrs. Zepp-LaRouche has proposed that Italian Prof. Pino Arlacchi, Executive Director of the UN Office for Drug Control and Crime Prevention (1997-2002), and former EU Rapporteur on Afghanistan, be appointed as coordinator for the western countries’ economic development efforts in Afghanistan. He had negotiated an almost total elimination of opium production with the Taliban before 2001, which then was reversed under the ensuing years during the U.S. and NATO military operations. Arlacchi again proposed a plan in 2010, which was thwarted by the EU, Britain, and the United States.

Zepp-LaRouche: “Afghanistan is the one place where the United States and China can begin a form of cooperation that can be a baby step toward strategic cooperation putting humanity’s common goals in the foreground. Ultimately, its realization indicates the only way that the end of mankind in a nuclear Armageddon can be prevented.”

Afghanistan is the test case of whether the West is able to learn from its mistakes, and join with the rest of the world for a peace through economic development policy – the path to a new paradigm for all humanity.

We sincerely hope that you will be able to join us for this crucial discussion.

For more information and to register, contact:

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 or

Feride Gillesberg: 25 12 50 33 or
si@schillerinstitut.dk

Resources:

Homepages:

Danish: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.org

Articles:

Nyhedsorientering August 2021: Link: Afghanistan: Hvad nu?:
Fred gennem økonomisk udvikling

Hussein Askary: Dawn of Geo-Economics – Extending the Belt and
Road to Afghanistan, August 18, 2021.

Helga Zepp-LaRouche: “Can “the West” Learn?: What Afghanistan
Needs Now.”, September 5, 2021

Schiller Institute videos:

Afghanistan: A Turning Point in History After the Failed
Regime-Change Era, July 31, 2021 (two weeks before the Taliban
takeover of Kabul.) Link: Schiller Instituttets Afghanistan-
konference:

Spred ideen om et fælles udviklingsprogram med det samme

Afghanistan: Opportunity for a new epoch, Interview with Helga
Zepp-LaRouche on August 17, 2021, two days after the Taliban
took control of Kabul by Michelle Rasmussen, vice president of
the Schiller Institute in Denmark. Link: Afghanistan:
Potentiale for en ny epoke:

Interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. august 2021 af
Michelle Rasmussen

Tom Gillesberg: POLITISK ORIENTERING EKSTRA den 16. august
2021:

Vil Kabuls fald skabe en ny vestlig politik?

Now, More Urgent Than Ever: Afghanistan–Opportunity for a New
Epoch for Mankind, August 21, 2021 Link: Schiller Instituttets

Afghanistan opfølgingskonference 21. august 2021:

Tom Gillesberg: POLITISK ORIENTERING den 6. september 2021:
Efter Afghanistan: Kollaps af Vestens vrangforestillinger
kan være begyndelsen på en bedre verden